

සිංහලයේ අභ්‍යව වාචික නො නිපාතය

සිංහලයේ නො යන්න අරුත් තුනක වැටෙන බව කියති : එනම් ප්‍රතිෂේධය, ප්‍රශ්නය, තර්ජනය යන තුන් අරුත යි.¹ ප්‍රතිෂේධයන්නේ සාමාන්‍ය අර්ථය වැළැක්වීම යි. එය “නො වෙයි”, “නැත” යන අරුත් ගෙන දීමට ද ඇතැම් තැනක යෙදී ඇත. ප්‍රශ්නය නම් යමක් දැන ගැන්මට කරුණු විචාරීම යි, පිළිවිසීම යි. තර්ජනය නම් සැරකොට කීම යි; යමක් කරන ලෙස හෝ නොකරන ලෙස හෝ තරයේ කියා සිටීම යි. නො යන්න යෙදෙන තැන දී ඇඟවෙන්නේ යමක් නොකිරීමට ම අණ කිරීම යි. මේ තුන් අරුතෙහි යෙදෙන වැකිවල සාරාංශය එක එකට වෙනස් වෙයි. ප්‍රශ්නාර්ථය පැවැසෙන වැකියේ පද පිළිවෙළ සාමාන්‍ය කියමනෙක පද පිළිවෙළට වෙනස් වේ. තර්ජනාර්ථය පැවැසෙන වැකියේ සාරාංශය ප්‍රශ්නාර්ථ වැකියට වෙනස් වේ. තර්ජනයට නොහොත් තහනම් කිරීමට දෙන විධානය පවසන ක්‍රියා පදය සාමාන්‍ය කියමනෙක ක්‍රියා පදයට වෙනස් අයුරින් යෙදෙන්නෙකි. ප්‍රශ්නය, තර්ජනය යන අරුත්හි නො යන්න යෙදෙන සැටි අප සාකච්ඡාවට භාජන නො වේ. ප්‍රතිෂේධාර්ථය යනුවෙන් ඉහතින් සඳහන් කරුණු අරුත් තුනෙන් පළමු වැන්න යි මෙහි ලා අප විසින් සලකනු ලබන්නේ.

ප්‍රතිෂේධ (ප්‍රති + √සිධි - සිද්ධානෙ) යන සංස්කෘත ශබ්දයේ අර්ථය වැළැක්වීම යි. තහනම් කිරීම, තහනම් නියෝගය යන අර්ථ ද ඉන් ලද හැකි වේ. නිෂේධ යන්න එයට සමානාර්ථයෙහි වැටේ.² එසේ ම විධි යන්නට විරුද්ධාර්ථයෙහි එය යෙදේ. “නො වේ”, “නැත” යන අරුත් පැවැසීම ද ප්‍රතිෂේධයන්නෙන් පළ කරනු ලැබේ. වැළැක්වීම හෙවත් ප්‍රතිෂේධය යන අරුත් පැවැසීම පිණිස සංස්කෘතයේ බොහෝ සෙයින් යෙදෙන්නේ මා යන නිපාතය වුව ද, ඇතැම් විට න යන නිපාතයෙන් ද අ (න්) යන උපසර්ගයෙන් ද එය පැවැසේ. එබැවින් එකී නිපාතයන් උපසර්ගයන් ප්‍රතිෂේධාර්ථයෙහි යෙදෙන බව සංස්කෘත චේතනාකරණයෙන් පවසති. නිපාතය ගැන විනා උපසර්ගය ගැන මෙහි දී සැලැකිල්ලක් නැති. සංස්කෘතයෙහි න නිපාතය “ප්‍රතිෂේධාර්ථිය” නිපාත පදයෙකැ යි යාස්කයෝ බොහෝ කලකට පෙර පැවැසූ හ.³

1. සොරත ස්ථිර, වැලිවිටියේ පණ්ඩිත - ශ්‍රී සුමඬිගල ශබ්දකෝෂය (2496/1952, කොළඹ)
2. ශබ්දකල්පද්‍රූමය (ශබ්දක.) - 1813 කල්කතාව. ප්‍රතිෂේධ ශීර්ෂය යටතේ එන :
 “ප්‍රාධානානතු විධේර්ශනු ප්‍රතිෂේධෝප්‍රධානනා
 පයුද්‍රයා ස විභේදයො යනුොතරපදෙන නාක්ඛ්” යන පාඨය ද සලකන්න. තව ද
 Renou, L.—Terminologie Grammaticale du Sanskrit. TGS. (1942, පැරිසිය)
 II. 27; III. 103; Bohtlingk, B. & Roth, R.—Sanskrit-Wörterbuch, SW (1865,
 ස. පිටර්ස්බුර්ග) IV. 979 පිටුව බලන්න. කියේ ම නො මහාභාෂ්‍යයේ VII. 2. 8
 වැන්නෙහි :
 “ විධ්‍යතරකාලා: ප්‍රතිෂේධා: හවනනි ” යනුවෙන්.
 “ ප්‍රතිෂේධප්‍රතිෂේධාද් විධිර් හවනි ” යනුවෙන් දක්වෙන පරිදි ප්‍රතිෂේධයාගේ ප්‍රතිෂේධයෙන්
 විධිය බලපවත්වයි.
3. යාස්ක - නිරුක්තය. 1. 4.

සංස්කෘතයේ න යන්නට සමානාර්ථ ඇති නිපාත පදය සිංහලයේ නො යන්න යි. සංස්කෘත වෛයාකරණයන්ගේ අනුසාරයෙන් දෝ එය සිංහලයෙන් ඇඳින්වෙන්නේ ප්‍රතිෂේධාර්ථයේ නිපාත පදයක් ලෙසිනි. එහෙත් ප්‍රතිෂේධාර්ථයට වැඩියෙන් මෙහි ඇත්තේ “නො වේ”, “නැතැ” යි යන අරුත යි. වෙසෙසින් මෙහි මුලින් කියන ලද ප්‍රශ්නාර්ථය සහ තර්ජනාර්ථය යන දෙ අරුත මෙයින් ඉවත ලුව හොත්, ඉතිරි වන්නේ “නො වේ”, “නැත” යන අරුත යි. සකු වියරණ ඇදුරෝ න නිපාතයට තව ද නමක් යෙදීමට පුරුදුව සිටියහ. එනම් “නක්ඛ” යන්න යි. එහි අර්ථය නක්ඛර්ථය යි ද පැවැසු හ.⁴ එහෙත් සිංහල වියරණ ඇදුරන් අතර හෝ ගත් කරුවන් අතර හෝ ඒ යෙදුම ප්‍රචලිත වූ බවෙක් නො පෙනේ. සකුවෙහි පවා එය ඇසෙන්නේ කලාතුරෙකිනි. සකුවේ න යන්නෙන් හෝ සිංහලයේ නො යන්නෙන් හෝ පැවැසෙන අරුත ඇඟවීමට සකු වියරණ ඇදුරන්ගේ අනුමතිය ලත් පදයෙක් ඇත. “නාස්ති”, “න හවති” යන යෙදුම්වලින් පැවැසෙන “නො වේ, නො පවති” යන අරුත් හා “නැත” යන අරුතත් පැවැසීමට “අභාව” යන ශබ්දය යෙදී ඇත.⁵ නියම වශයෙන් ප්‍රතිෂේධය හෝ ප්‍රශ්නය හෝ තර්ජනය හෝ නැතිව නොවීම, නොපැවැත්ම යන අරුත් ගෙන දීමට ඒ වචනය යෙදිය හැකි ය. ගිය (අතීත), නොගිය (අනතීත) යන කාලයන්හි යෙදෙන ආබාහන පද සමඟ හෝ වෙනත් ක්‍රියා පද සමඟ හෝ යෙදෙන නො යන්න මුනිදස කුමාරතුංගයන් හැඳින්වූ පරිදි අභාව වාචක නිපාතයක් ලෙස හැඳින්වීම වඩා යොග්‍ය වේ.⁶

නො වේ, නො පවතී, නැත යන තුන් තන්හි ම නො යන්න අභාව වාචක පදයක් නො වෙතැ යි යමකුට හරස් විය හැකි ය. එක් අතකට නො වේ, නො පවතී යන තැන්වල ද අනෙක් අතට නැත යන තැන ද නො යන්නේ අරුතෙහි සියුම් වෙනසක් ඇති බැවිනි. නො වේ, නො පවතී යන තැන්වල $\sqrt{ව}$ (සං. $\sqrt{හ}$) ධාතුවෙන් සෑදෙන පදයකුත්, පවත (සං. ප්‍ර - $\sqrt{වෘත්}$) ධාතුවෙන් සෑදෙන පදයෙකුත් ඇත. ඒ දෙ තැන ම වීම හෝ පැවැත්ම හෝ තැනි බව, නො යන්න හඟවයි. නැත යන්නෙන් අදහස් කැරෙන්නේ ඇති යන තත්ත්වයක් නොවන බව යි. පළමු තැන වීමේ, පැවැත්මේ තත්ත්වයක් නොවන බව නො යන්න පළ කරන බැවින් එ තැන නො, යන්න අභාව වාචක නිපාතයක් ලෙස හැඳින්වීම නිවැරදි ය. ඒ අනුව දෙවන තැන යෙදුණු නො යන්න නාස්ති වාචක නිපාතයක් ලෙස හැඳින්වීම යි තර්කානුකූල වන්නේ. මෙ දෙ තැන අරුතේ වෙනසක් ඇති බව පිළිගත යුතු වේ. එකක් සංස්කෘතයේ $-\sqrt{හ}$ - ධාතුවට සම්බන්ධ වූ අර්ථයක් ඇත්තා සේ ම අනෙක $-\sqrt{අස්}$ - ධාතුවට සම්බන්ධ වූ අර්ථයක් ඇත්තේ ය. නො වේ, නො පවතී යන යෙදුම් සිංහලයේ යෙදෙන්නේ නැත යන්න යෙදෙන සැටියෙන් නොවන බව සැබෑවෙකි. මේ දෙ තැන සියුම් වූ අර්ථ හෙදයක් ඇතත්, දෙ තැනින් ම කියැවෙන්නේ යම් පිළිගත් තත්ත්වයක් නොවන බව යි. මේ සියලු තැන්හි ආබාහන-යෙන් පළ වන අරුත $\sqrt{ව}$ ධාතුවෙන් නිපන් පදයෙකින් පැවැසීමට සිංහලයේ අවසර ඇත්තේ ය. සිංහලයේ වඩා ව්‍යාප්ත වූයේ ද $\sqrt{ව}$ - ධාතුව යි. මෙසේ දෙ ගොඩකට වෙන් කොට-ලූ මේ තුන් තන්හි, වීම, පැවැත්ම, ඇත යන තත්ත්වය නොවන බව නො

4. Monier Williams—A Sanskrit-English Dictionary. SED. (1951, ඔක්ස්පෝර්ඩ්)
525 පිටුව. කියන ලද්දේ ම නො : “කෙනන නක්ඛවිශමෙනානක්ඛ” පාණිනි. II. 1. 60.
5. Renou, L.—TGS. I. 55.
6. කුමාරතුංග, මු. - ව්‍යාකරණ විවරණය (බු.ව. 2492, කොළඹ) 298 පිටුව.

දැක්වුණු නැත වරහන් ඇතුළත යොදන ලද්දේ සිංහලයෙන් සිටිය යුතු පරිදි යි. කර් — යයි (අනාගතය), කර්න — නො යයි; ගයෝව් — ගිය, ගයෝවන — නො ගිය; පක — ගිය, පකන — නො ගිය යන යෙදුම් ද සැලැකුව මැනවි.

මරාටියේ අභාව වාචක නිපාතය සංස්කෘතයෙහි එය යෙදෙකුවට වඩා නිදහසේ යෙදෙන බව පෙනේ; සංස්කෘතයේ එය ආබ්‍යානයට පෙරටුව යෙදෙයි. එ ද ආබ්‍යානයෙන් කො පමණ දුටින් සිටින්නේ දැ යි වෙනස් විය හැකි ය; එසේ ආබ්‍යානයට දුටින් සිටින්නේ පශ්චාත් කාලයෙහි සමහර තැන්වල පමණි. මරාටියේ න නිපාතය සාමාන්‍යයෙන් ආබ්‍යානයට පෙරටු ව සිටී; දැනැම් විට ආබ්‍යානය සමඟ එය සන්ධි ව සිටී: නාටී (සං. නාස්තී), නධො < න හොයි, නසෙ < න අසෙ, නාහී < න ආහෙ, නයෙ නලගේ නකො යන යෙදුම් ඊට නිදසුන් වේ. එසේ වුව ද සමහර තැනෙක වාක්‍යාවසානයේ ද නා යන්න යෙදේ. මෙය කාව්‍ය භාෂාවට සීමා වූවක් නො වේ. උදා:—

“තෙ නො විගෙණෙ කර්මාතො ත්‍යජාවො නා.” (ද්‍රැනෙශ්වරී. III 168)

“තො කර්මබන්ධ ආංගි වාපෙජ්ජ නා.” (එහි ම III 175)

දැනුණු අතීත කාල ක්‍රියාවන් ආවස්ථික ක්‍රියාවන් සමඟ නා යන්න පසුව යෙදේ. උදා:— “කර් නා, අස්තා නා”. මෙ සේ අභාව වාචක නිපාතය වාක්‍යයේ අවසානයට යෙදීම කෙළවර වී ඇත්තේ කොංගණි බසේ දක්නට ඇති අභාව වාචක වරනැගීම් ක්‍රමයෙනි: නිද්නා — නිද්නන් නො (වේ), නිද්නන්න් — නිද්නන් නො (වෙන්), නිද්නන්ලො — නිදියෙ (ම) නො (විමී).

සංස්කෘතයේ — අස්- √ භූ- යන ධාතු සමඟ අභාව වාචක නිපාතය යෙදුණු, නැත, නො වේ යන අරුත් දෙන ක්‍රියා රූප මෙසේ මරාටියෙන් දැක්විය හැකි ය: නාහී, නාහිස් නහී යනුවෙන් වර්තමාන කාල එක වචන රූප ද නාහී නාහි නාහීන් යනුවෙන් එම කාල බහු වචන රූප ද යෙදේ. —හො (සං. —හූ) ධාතුවෙන්, නිපාතය සමඟ සෑදෙන සමාන රූප නවහේ, නවහස්, නවහේ යනු ද නවහෝ, නවහා, නවහෙත්, නවහන් යනු ද වේ. මෙසේ බලන කල්හි අභාවාර්ථය පවසන අභිනව වාක්‍ය යෝජන ක්‍රමය නම් ප්‍රධාන ක්‍රියාර්ථය කාදන්තයෙන් දක්වා යට කී රූපවලින් සුදුස්සක් යෙදීම යි. උදා:—

- ජාත් නාහී -- නාහීස්, -- නාහී — යන්නේ නො වේ.
- කොලෝ (-ලී-ලෙ) - නාහී -- -- -- ගියේ නො වේ.
- හොණාර් නාහී -- -- -- වන්නේ නො වේ.
- කොලෝ (-ලී-ලෙ) නවහන (නි-නෙ) -- -- -- ගියේ නො වී.¹²

මේ වාක්‍ය යෝජන ක්‍රමයේ යෙදෙන අභාව වාචක ප්‍රත්‍යය අර්ථයෙන් හා රූපයෙන් සිංහලයේ නැහැ යන්නට සමාන බව පෙනේ.

11. Bloch, J.—*La Formation de la Langue Marathe* (1920, පැරිසිය) 269-70 පිටු. මේ ඡේදයෙහි ආ සියලු උදහරණ යථොක්ත ශ්‍රත්ථයෙන් උපුටා දක්වන ලදී.
 12. කොංගණි බසේ ප්‍රාදේශික ව්‍යවහාරයන් පිළිබඳ ව වැඩිපුර විස්තර සඳහා Katre, S. M.—*The Formation of Konkani* (1942, බොම්බාය) 134-36 පිටු බලන්න.

මෙමට්ටි භාෂාවේ ද අභාව වාචක නිපාත රූපය මෙයට සමානයි: නාහී, න, නහී, නෙ, නෙන යනු උද්ගරණ වේ. ඒ සියලු රූප පුරාතන ඉන්දිය භාෂාවල හමුවන නහී යන්නෙන් සිද්ධ යි.¹³ ප්‍රතිෂේධාර්ථය දක්වනු සඳහා ජනු, ජනු, ජනී, ජුනී සහ මනී යනු යෙදේ. මෙහි මූලින් දක්වන ලද ප්‍රතිෂේධ වාචක පද සතරේ නිරුක්තිය අවිනිශ්චිතයි; අන්තිමය සංස්කෘත මා යන්නට සම්බන්ධ වේ.

සිංහලයේ නො නිපාතයන් එහි යෙදුමක් ද්‍රවිඩාදී ගණයට අයත් භාෂාවන් හි අභාවනාවය පවසන ක්‍රමයට කිසි ද සම්බන්ධයක් නැත. අභාවාර්ථය, ප්‍රතිෂේධාර්ථය පවසන වචනවල හිඟයක් එහි නැත. එහෙත් ට්‍රිගුච්චි, කුරුක් සහ ඇනාම් ගොණඩි ප්‍රාදේශික ව්‍යවහාර භාෂාවන්හි පෙනෙන පරිදි ආර්ය භාෂාවලින් ගත් හෝ එම භාෂාවන් අනුයමීන් හෝ ලැබුණු වැදගත් වචන කිහිපයක් හැරුණු විට ඒ අර්ථය පැවැසීමට යෙදෙන නිපාත නැත. ද්‍රවිඩාදී භාෂාවල ආබ්‍යාන හා ක්‍රියා නාම (කාදන්ත) මීය ඒ සඳහා යෙදෙන ක්‍රියා නිපාත නැත.¹⁴ මේ ආබ්‍යාන හෝ කාදන්ත හෝ ප්‍රතිෂේධාර්ථය පවසන වෙනත් වචන හා එක් වේ. (මෙ නැත් සිට නිදසුන් කොට දැක්වෙන ද්‍රවිඩ යෙදුම් ඉහතින් සඳහන් කරන්නට යෙදුණු ග්‍රන්ථයෙන් ගත් ඒවා ය. අප විසින් කොට ඇත්තේ ඒ යෙදුම් සිංහල අකුරින් දක්වා සිංහලයෙන් ඊට අරුත් බිණීම යි.) උදා:—

දෙමළ — මරම් ඉල්ලෙයි	—	ගසක් නැත.
කණ්ඩිලේන්	--	(මම) දුන්නෙමි නො වෙමි.
කන්නඩ්—නිචු කොච්චිදිල්ල	--	(තෝ) දුන්නෙහි නො වෙමි.
තෙලිඟු — තේනු කොට්ටල්දු	--	(මම) ගැසුයෙමි නො වෙමි.
කොට්ටඩුල්දු	--	(මගේ) ගැසීමෙක් නො වේ.

මෙය අභාවාර්ථය පවසන පදවලට සීමා වූවෙකි. මේ හැර අභාවාර්ථය, ප්‍රතිෂේධාර්ථය පවසන අටුකුම ක්‍රමයක් ද්‍රවිඩාදී භාෂාවන්හි දක්නා ලැබේ. එය අභාව වාචක වරනැහීමේ ක්‍රමයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි වේ.¹⁵ එ නම් ධාතු ප්‍රකෘතියටත් ප්‍රත්‍යයයටත් අතර (වටිනාකමින් ඇතැම් විට ශුන්‍යත්වයට පැමිණෙන) අ යන්න ආගමයෙන් යෙදීම:

තෙ -1. වේය්-අ-නු	—	වේයනු	—	මම නො කරමි.
2. වේය්-අ-චු	--	වේයචු	--	තෝ නො කරනි.
3. වේය්-අණ්ඩු	--	වේයණ්ඩු	--	හේ නො කරයි.
වේය්-අදු	--	වේයදු	--	ඌ නො කරයි. යනාදී වශයෙනි

13. Jhā, S.—*The Formation of the Maithili Language* (1958, ලංකනය) 565 පිටුව.
 14. Bloch, J.—*Structure Grammaticale des Langues Dravidiennes* (1946, පැරිසිය) 50-52 පිටු. මේ ලිපියෙහි ආ ද්‍රවිඩ යෙදුම් සිංහලයට තැඟීමේ දී ආවායම් M. H. P. සිල්වා මහතුන්ගෙන් ලත් උපකාරය අගය කොට සලකමි.
 15. Caldwell, R.—*A Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian Family of Languages* (1956, මදුරාසිය) 468-77 පිටු බලන්න.

UNIVERSITY OF CEYLON REVIEW

දෙමළයෙහි -ආ යන්න ප්‍රථමාපුරුෂ එක වචන නිවාර්ථ ප්‍රත්‍යයය හභවයි :

- සෙස්යා — හේ නොකරයි.
- නඩවා — හේ නොයයි.
- කුඩාද (වත්මන් වහර) — ඒ නොවිය යුතු.
- නවරියාද — හේ නොදනී.

ඇතැම් කෘදන්ත සහ තද්ධිත පද සමහන් ඒ යෙදේ :

- සෙස්යාද — නොකළ හැකි, නොකට හැකි
- සෙස්යාමෙම — නොකළ හැකි බව, නොකට හැකි බව.

එහෙත් පුරුෂ ප්‍රත්‍යය හභවන සාමාන්‍ය වරනැහිල්ලේ-අ-යන්න අනාදි සචරය හා එක් වනුයේ නිහැඩියාවට පත් වෙයි. එහි ප්‍රතිඵලය නම් අභාව වාචක ආබ්‍යාත රූපය භාව වාචක ආබ්‍යාත රූපයෙන් වෙනස්වන බව පැවැසීමට කාලාර්ථ ප්‍රත්‍යයක් නොතිබීම යි :

- කාණබෙන් — දකිමි (අනාගතාර්ථය)
- කාණඩෙන් — දිටිමි.
- කාණෙන් — නො දකිමි, දකිමි (අනාගතාර්ථය), නො දිටිමි.
- අරියාර් — නො දකින්න, දකිනි (අනාගතාර්ථය)

කන්තඩියෙහි ද මෙය මෙසේ ම ය :

- නෝඩෙමි — නො දකිමි.
- නෝඩයි — නො දකිනි.

බ්‍රහ්මී භාෂාවේ නම් සචරය පැහැදිලිව පෙනේ; එය අවිනිශ්චිත -ප- කාරයකට පෙර ව එයි :

- බිසික් — හේ පියයි. බිස්ඳක් — හේ නො පියයි.
 - තික්සික් --- අපි ලමු. තික්ස්පන් --- අපි නො ලමු.
 - අරේන් --- මම වෙමි. අෆ්හන් --- මම නො වෙමි
- (අෆ් --- *අර්ෆ්)

මෙයින් අන්තිම ආබ්‍යාතය කාලාර්ථවාචී ධාතුචක් සමභ එක් වේ.

- තිතවත් --- නො දනිමි.
- තිස්සුන් --- දිනිමි.

මෙ ලෙසින් බ්‍රහ්මී බස අභාව වාචක වරනැහිල්ලට කාලාර්ථය ද එකතු කරයි.

කුචි බසේ ද එසේ ම අතිත කාල අභාව වාචක වරනැහිලි ක්‍රමයක් දක්නා ලැබේ

සිංහලයේ අභාව ව්‍යවක නො නිපානය

- කාකිති — මම ගියෙමි.
- තාකිති — තෝ නො ගියෙහි.

මෙහි ස්වරය නිරන්තරයෙන් උපධිමානියයට පෙරව යෙදේ. කාලාර්ථ ප්‍රත්‍යයයක් නොයෙදෙන තැන්හි, අනාගතාර්ථය ප්‍රකාශිත යි. එහෙත් දෙමළයේ මෙන් මෙහි ස්වරය නැති වී ගොස් උපධිමානියය පමණක් ඉතිරි වේ.

තකෙනු — මම නො යමි (අනාගතාර්ථයෙනි)

සමහර විට මේ උපධිමානියය වනාහි ආදියේ ව්‍යඤ්ජනයත් සමඟ උච්චාරණය කරනු ලැබ, ගෙවී ඉතිරි වූවක් විය හැකි ය. එය සෑම තැන්හිම අතුරුදන් වී අන්තිමයේ ස්වරයත් සමඟ අභාව ව්‍යවක ආබ්‍යානයක් බවට පත් වී ඇත.

ඒ කෙසේ වුව මෙහි ප්‍රතිඵලය වී ඇත්තේ දෙමළයේත් කන්තඩියේත් අභාවාර්ථය පැවැසෙන ආකාරය භාවාර්ථය පැවැසෙන ආකාරය හා පැවැලෙන තරම් සමාන වීම යි. මේ භාෂාවල ඇත්ත වශයෙන් ම, පුරුෂ ප්‍රත්‍යය ගත් නාම පදන් අභාව ව්‍යවක ආබ්‍යාන පදන් අතර (පද) රූපයේ වෙනසක් දක්නට නැත : කාණෙන් යන්න “මට ඇස් ඇත” යන්න සේ ම “මට නො පෙනේ” යන අදාළ ද දෙන්නෙකි. එසේ ම අභාව ව්‍යවක යෙදුම් ගෙවී යන බව ද පෙනේ.

දෙමළ-තෙළිඟු-කන්තඩි යන තුන් බසේ ම අභාව ව්‍යවක වර්තෘණීම් ක්‍රමය කාලාර්ථ ප්‍රත්‍යයයන්ගෙන් තොර වේ.

සංගම් හා මධ්‍යම අවධියේ සාහිත්‍යයේ දක්වෙන පරිදි අභාවාර්ථය පැවැසීමේ ක්‍රම සයක් දෙමළයෙහි තුඩුණු බව සුබ්‍රහ්මණ්‍ය ගාස්ත්‍රිහු නිගමනය කරති.¹⁶ පුරතානුරු, පෙරියතිරුමෝලි, තොල්කාස්පියම් යනාදී පැරැණි දෙමළ වියරණ පොත්වලින් උපුටා ගත් පාඨ ඒ එක් එක් ක්‍රමයට නිදසුන් කොට ද ඔහු දක්වති. ඒ ක්‍රම සය මෙසේ යි :—

(1) -අල්- යන විකරණය ධාතු ප්‍රකෘතියටත් ආබ්‍යාන ප්‍රත්‍යයයටත් අතර යෙදීම :

උදා : සෙල්-ල්-අල්-අම් සෙල්ලලම් --- (අපි) නො යමු (අනාගතාර්ථය) පුරත. 101.1
 අට්-ස්-අල්-අන් අට්පලන් --- නො දැනී. පුරත. 239.9

(2) -අල්- හෝ -ඉල්- යන විකරණය කාලාර්ථය අභවන ලකුණටත් පුරුෂ ව්‍යවක ප්‍රත්‍යයයටත් අතර යෙදීම.

උදා : සිරන්ත් -අල්-රු සිරන්තන්රු --- යෝග්‍ය නො වේ. පුරත. 75.5
 උරෙර-ත්-ත්-ඉල්අන් උරෙරත්තිලන් --- (භව්) නො කී. පෙරිය, 205.12
 කණ-ඩි-ඉල්-ඒන් කණඩිලේන් --- දුටුවෙමි නො වෙමි. පෙරිය, 20.2

16. Subrahmanya Sūstri, P. S.—History of the Grammatical Theories in Tamil and their Relation to the Grammatical Literature in Sanskrit (1934 මදුරාසිය) 172-74 පිටු.

UNIVERSITY OF CEYLON REVIEW

(3) -අල්- විකරණය පුරුෂ වාවක ප්‍රත්‍යයයට පෙරටුව භාවාර්ථයේ ආධ්‍යාතයට පසුවත් යෙදීම.

උද :- මුයංකිනෙන් අල්ලෙන්	— මුළා වුයෙමි නො වෙමි.	සුරත.	19.7
සෙල්වෙමි අල්ලෙන්	— යන්නමෝ නො වමු (අනාගතාර්ථය)	සුරත.	36.11
ඔල්ලාන් අල්ලන්	— එකඟ වන්නේ නො වේ. (අනාගතාර්ථය)	සුරත.	97.21
පෙරුවාර් අල්	— ලබන්නෝ නො වෙති (අනාගතාර්ථය)	පෙරිය.	200.5

(4) ධාතු ප්‍රකෘතියටත් කාලාර්ථ ප්‍රත්‍යයයටත් අතර -අ- ස්වරය යෙදීම. (ප්‍රථම පුරුෂ නපුංසක එකවචනයෙහි මෙය පැහැදිලි ලෙස පෙනේ.)

උද :- ආක්-ආ-ද	ආකාද	— වන්නේ නො වේ.	තොල්.	71
මුදල්-ආ-ද	මුදලාද	— ඇරැඹෙන්නේ නො වේ.	තොල්.	65
පේන්-ආ-ද	පේනාද	— රකින්නේ නො වේ.	තේවා.	2.6.

(5) පුරුෂ වාවක ප්‍රත්‍යයය කෙළින් ම ධාතු ප්‍රකෘතියට එකතු කිරීම.

උද :- √කාණ්-එන්	කාණෙන්	— නො දකිමි (අනාගතාර්ථය).	සුරත.	71.5
√ඔල්-ආයි	ඔල්ලායි	— එකඟ නො වෙහි.	සුරත.	31.6
√ඔල්-ආන්	ඔල්ලාන්	— එකඟ නො වේ.	සුරත.	78.9
√වෙගර්-කල්-ඒ	වෙගාර්කල්	— නො නිගනිත්	පෙරිය.	204.10

(6) √වර්- ආදි ධාතූන්හි ඇති -අ ස්වරය දික් කොට ඊට පුරුෂ වාවක ප්‍රත්‍යයය යෙදීම.

උද :- වාර්-ඒමි	වාරේමි	— නො එමු (අනාගතාර්ථය)	සුරත.	145.4
----------------	--------	-----------------------	-------	-------

මේ ක්‍රම සයෙන් එකක් වත් සිංහලය හා නොගැළපෙන බව පැහැදිලි ය. ඒ සියලු භන්හි ම අභාවත්වය පළකරන අතුර ධාතු ප්‍රකෘතියටත් ආධ්‍යාත ප්‍රත්‍යයයටත් අතරින් යෙදෙන විකරණයෙකි. සිංහලයේ මෙන් නිපාතයක් ලෙස එය නො යෙදේ.

භාවාර්ථය සේ ම අභාවාර්ථය ද පළ කරන ආධ්‍යාත සහ කාදන්ත පද දෙමළයෙහි නිතර දක්නට ඇති බව ඉහතින් සඳහන් කැරීම. සෙය්යාය් - යහි, නො යහි, සෙය්යීර්- යවු, නො යවු යන ආධ්‍යාත පද සේ ම සෙය්යා, කරන, නොකරන ; උණ්ණා - කන, නොකන යන කාදන්ත නිපාත ද ඒ ගණයට වැටේ.

ඉලක්කණක්කොත්තු නමැති වියරණ පොතීන් භාවාර්ථ, අභාවාර්ථ දෙක ම දෙනු සඳහා යොද ගත් පාඨ කිහිපයක් ශාස්ත්‍රීහු දක්වති.

උද :- වල්ලාර් තිරෙර කොඬුප්පර්	— බෙලහිනයෝ පඬුරු දෙන්.
වල්ලාර් තිරෙර කොල්වර්	--- බලවත්තු පඬුරු ගනින්.
අරුලාන්	— දෙව පිහිට ලැබුවේ, දෙව පිහිට නො ලැබුවේ.
වෙකුලාන්	— කිපෙන සුලු තැනැත්තේ, නොකිපෙනසුලු තැනැත්තේ.

බෙහි සූරිභූ නෝචාන් යන්නට පෙළෙන්, නොපෙළෙන් යනුවෙන් අරුත් පවසති. එසේ ම නන්තුල් ව්‍යාකරණයට ව්‍යාඛ්‍යාන සැපැයූවෝ සාචාන් යන්න මැරෙන්නේ, නොමැරෙන්නේ යනුවෙන් කෝරති.

මෙයින් ගත යුත්තේ භාවාර්ථය හෙවත් නිශ්චිතාර්ථය ද නැතහොත් අභාවාර්ථය ද යි නිරණය කළ යුත්තේ ඒ ඒ පාඨ යෙදුණු තැන අනුව යැ යි ගාස්ත්‍රිහු කියති. එසේ නැත්නම් සමහර විට, අවධාරණය වැටෙන තැන අනුව විය හැකි යි ද ඔහු පවසති. සෙය්යාර්, සෙය්යීර් යන පදවල භාවාර්ථය දිය යුතු තැන දී අවධාරණය යෙදුණේ පළමු අක්ෂරයෙහි බවත් අභාවාර්ථය දිය යුතු තැන දී ඒ යෙදුණේ දෙවන ආ හෝ ට් ස්වරයෙහි බවත් පෙනේ. එය මුලින් ම විධානාඛ්‍යාතයේ මධ්‍යම පුරුෂ එක වචන, බහු වචන රූප වන්නට ඇත. එය ම ප්‍රශ්නාර්ථය ගෙන දීම පිණිස දැන් මෙන් අමුතු ලෙසෙකින් උච්චාරණය වන්නට ද ඇත. එ වැනි ප්‍රශ්නාර්ථ වාචි දෙදුම්වලින් පසු කලෙක අභාවාර්ථය ලැබුණා විය හැකි.

මෙ නයින් බලන කල කර්තෘ කාරක ආඛ්‍යාත යෝජනය අතින් දෙමළයේත් සිංහලයේත් සමීබන්ධයක් නැති බව පැහැදීලිව පෙනේ. එහෙත් කර්මකාරක ආඛ්‍යාත යෝජනය අතින් දෙමළයන් සිංහලයන් සමාන වන නැත් ඇත.¹⁷

උද :- සිරක්ක-පඩුදු-අන්රු	සිරක්කප්පඩ්ඩනන්රු—හොඳ යි කියනු ලැබෙනු නොවේ.
කාණ-පඩු-ඉලුදු	කාණප්පඩ්ඩිලුදු —දකිනු ලැබෙනු නැත.
උරෙක්ක-පඩු-ඉන්රු	උරෙක්කප්පඩ්ඩින්රු—(විස්තර) කියනු ලැබෙනු නැත
කාණ-පඩු-ඒන්	කාණප්පඩ්ඩින්—දකිනු ලැබෙනු නො වෙමි.
කාණ-පඩු-ආන්	කාණප්පඩ්ඩාන්—දකිනු ලැබෙනු නො වේ.
කාණ-පඩු-ආදු	කාණප්පඩ්ඩාදු — දකිනු හැකි නො වේ.
කාණ-පඩු-ඒන්-අල්ලේන්	කාණප්පඩ්ඩනල්ලේන් —දකිනු ලැබුවෙමි නො වෙමි.

සිංහලයේ නො යෙදුම

සිංහලයේ අභාව වාචක නො යන්න ආදියේ පටන් අද වන තුරු නොවෙනස් ව පැවැත එයි. එය සිංහලයේ දෙ ලෙසෙකින් යෙදේ : (1) නිපාතයක් ලෙස යෙදෙන නො යන්න ප්‍රධාන වාක්‍යයේ අර්ථය නොවේ, නැතැයි යන පරිද්දෙන් වෙනස් කරයි. මේ යෙදුමෙහි නො නිපාතය වාක්‍යයේ ආඛ්‍යාතයෙන් පැවැසෙන අර්ථය අභාවත්වයට පෙරළයි. එය අවසාන ආඛ්‍යාතයක් හෝ ක්‍රියා නිපාතයක් හෝ සමහ ම යෙදෙන්නේ ය. එ බඳු ක්‍රියා රූපයක් හා පමණි මේ අරුතින් නො යන්න යෙදෙන්නේ. උද :-

- කියති --- නො කියති (ආඛ්‍යාතය)
- ගොස් --- නො ගොස් (ක්‍රියා නිපාතය)

17. Subrahmanya Sāstri, P. S.—History of the Grammatical Theories in Tamil and their Relation to the Grammatical Literature in Sanskrit. (1934, මදුරාසිය) 177 පිටුව.

“ මිසක් කී නැතකව
 නොයේ නොසිටි නොරිසි විලසට.” (කවි සේකර - 5.45)
 මිනිසා මුදල් ගෙන ගියේ ය.

(2) නාම පදවලට, නාම විශේෂණ පදවලට, කාදන්ත පදවලට හෝ පෙරටුව උපසර්ගයක් ලෙස යෙදෙන නො යන්න යි. මේ අරුතින් යෙදෙන නො යන්න තනි ව නො සිටී. වෙනත් පදයෙක කොටසක් වන බැවින් ඒ එක්වන පදය හා බැඳී පවතී. උදා:- නොමිනිස් (නාම පදය), නොමිටි (නාම විශේෂණ පදය), නොබලන්නේ (කාදන්ත).

නිපාත ලෙසින් හෝ උපසර්ග ලෙසින් හෝ යෙදෙන මේ නො යන්න සන්ධි වන කල්හි එසේ සන්ධි වන නැත අතතුරු ව යෙදෙන අක්ෂරයේ ස්වරය අනුව වෙනස් වන්නටද හැකි ය.

උදා:- නො උපදී යන්න වෙනුවට	නූපදී
නො උස් යන්න වෙනුවට	නුස්
නො පුළුවන් යන්න වෙනුවට	නුපුළුවන්
නො ඇත යන්න වෙනුවට	නැත
නො ඇවිත් යන්න වෙනුවට	නැවිත්

මේ දෙකින් නිපාතයක් ලෙස තනි ව යෙදෙන නො යන්න යි මෙහි ලා විමැසුමට ලක් වන්නේ.

මේ නො නිපාතය ප්‍රශ්නාර්ථයේ යෙදෙන නො යන්නෙන් ද වෙන් කළ යුතු යි. සිංහලයේ මෙය යෙදෙන්නේ සංස්කෘතයේ නනු යන්නන් ලතිනයේ නොන්නෙ (non-ne). යන්නන් යෙදෙන සැටියට බෙහෙවින් සමාන අයුරිනි. ප්‍රශ්නාර්ථයේ වැටෙන මේ නිපාත තුන ම අර්ථයෙන් සමාන යි. වෙනසට ඇත්තේ සංස්කෘත, ලතින යන භාෂා දෙකේ ඒ ඒ නිපාත වාක්‍යයේ මුල ම වැඩි කොට යෙදෙන අතර, සිංහලයේ ඒ යෙදෙන්නේ වාක්‍යයේ අගට යි. නිදසුන් කිහිපයක් ගෙන බලමු.

- “ තද් මෙන් සිත් ලියන් උන් කෙළි සෙයින් ව ද නො ?” (සීගිරි පද්‍ය 215)
- “ කිමිදා තුණ්හිභුනොසි, නිහඬහි නො - නො බෙණෙහි නො ?”¹⁸
- “එක රජෙකුදු නොසිභුයෙ නො ?”¹⁹
- “ පුතෑ, මා හා නො බෙණෙහි නො ?”²⁰

සංස්කෘතයේ ප්‍රශ්නාර්ථයෙහි යෙදෙන නිපාතයක් වන නනු යන්න යෙදෙන සැටින් ඒ අරුතින් ම සිංහලයේ නො යන්න යෙදෙන සැටින් සසඳා බැලීම වටී.²¹ උදා :-

18. වෙසතුරු ද සන්නේ - හෙට්ටිආරව්වි සංස්කරණය (1950, කොළඹ), 94
 19. අමාවතුර - (සං.) කෝදගොඩ ඤාණාලෝක යාචීර (1959, කොළඹ) 45 පිටුව.
 20. එහි ම - 136 පිටුව. තව ද “එසේ වන්නෙ නො වෙ? යි සෙයි.” 162 පිටුව.
 21. Macdonell, A. A.—A Sanskrit Grammar for Students (3 වන සංස්කරණය, 1950 කැප්ස්පෝඩ්) 153 පිටුව.

“ තන්වහං නෙ ප්‍රියා : ? ” මම තගේ යහළුවා නො ? (නොව?)

“ නනු බො හවන් ? ” ඔබ කවුරු ද ?

යට දක්වුණු දෙ වන උද්භරණයෙහි නනු යන්නේ වෙසෙසි අරුතක් නැත. නනු යන්න යෙදුණේ ප්‍රශ්නය නැතිමට මුල පිරිමක් වශයෙනි. නනු යන්න සාග්වෙදයෙහි යෙදෙන්නේ දෙ වරක් පමණි. එහි එය යෙදී ඇත්තේ නො වේ මැ යි යන අරුත් දෙන ප්‍රතිෂේධ වාචක නිපාත පදයක් ලෙසිනි. බ්‍රාහ්මණ සාහිත්‍යයෙහි එය ප්‍රශ්නාර්ථ වාචක නිපාතයක් ලෙස කිහිප තැනෙක යෙදේ. එසේ ය යන පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වන්නා වූ ද, සිංහලයේ නොව? නො වේ ද? යන්නට සමානාර්ථ ඇත්තා වූ ද නිපාතයක් ලෙසිනි. (=ල. නොන්න). උදා:- “නනු ශුභ්‍රම” (ශතපථ බ්‍රාහ්මණය) - අපි නැසුවුමු ද?

ප්‍රශ්නාර්ථයේ වැටෙන නො නිපාතය ද ඇතැම් විට නු යනුවෙන් ග්‍රන්ථ ව්‍යවහාරයෙහි යෙදේ. මෙ තැන අභාව වාචක නිපාතය ඇතැම් තැන්වල වෙනස් වන්නා මෙන් ස්වර පරොපයෙන් වෙනස් වන්නක් නො වේ. එ තැන මෙන් මෙහි සන්ධි විමෙක් හෝ නැත.

“ නුම මට නො කී විටී තෙපුලක් කියහි නු.”²²

“ අද නො දකිමි නු.”²³

“ තැවෙයි නු.”²⁴

යට කී සියලු තන්හි ප්‍රශ්නාර්ථ වාචක නු නිපාතය වෙනුවට නො යන්න යෙදිය හැකි වේ. ප්‍රශ්නාර්ථයට වෙනසක් නො කොට එ දෙක මාරු කළ හැකි වේ.

ග්‍රන්ථ ව්‍යවහාරයේ ප්‍රශ්නාර්ථ වාචක නො (නු) යන්න යෙදෙන තැන, කථා ව්‍යවහාරයේ නොව, නොවැ යන යෙදුම් ද ඇතැම් විට තේ යන්න ද හමු වේ. මෙයින් තේ යන්න අන් දෙකට පසුව ඇති වූවක් සේ පෙනේ. නොව (නොවැ) යන්න නො වේ යැ යන යෙදුමෙකින් ඇති වූවක් විය හැකි ය. එසේ නැත්නම් නොව යන්න නො යැ යන්නෙන් සිදු වූවක් විමට ද බැරි නැත. මෙහි ය (යැ) යනු සමාජතාර්ථයේ නිපාතය යි. එසේ නම් ව කාරය පැමිණියේ ආගමයෙනි. ය (යැ) යන නිපාතය ප්‍රශ්නාර්ථයේ ද යන නිපාතයට සමානාර්ථයෙන් ද වැටේ. එය දැනුදු කට වහරේ නිතර හමු වේ. පිළිගත් ගත් වහරේ ද හමු වේ. එහෙත් ඒ අරුතින් මේ නිපාතය අවසාන ආධ්‍යාතයක් නැතුව නො යන්නන් සමඟ යෙදේ ද යනු සැක සහිත යි.

(නම) රුවන්මල් නිසංඝවූව නම් වූ පැරැණි සිංහල කෝෂ ග්‍රන්ථය වැළැකීමේ අරුතින් නො, නහම, න යන නිපාත සඳහන් කරයි.²⁵ ඒ අනුව සිංහලයේ අභාව වාචක නිපාත ලෙසින් ගිණිය යුත්තේ ඒ තුන යි. මෙයින් නො යන්න ඉතිරි දෙකට වඩා සුලබ ව යෙදේ. එය පැරැණිතම පොත-පතෙහි පවා හමු වන්නෙකි. එසේ ම එය එ ද පටන් අද වන තුරු වහරින් නො ගිලිහී (සන්ධි වන තැන් කිහිපයෙක හැර) නො

22. වෙසතුරු ද සන්නෙ - හෙට්ටිපාරච්චි (1950, කොළඹ) 66.
23. එහි ම. - 478
24. එහි ම - 516
25. රුවන් මල් නිසංඝවූව - (සං) D. P. ද අල්විස් විජයසේකර (1914) 732 පද්‍යය.

වෙනස් ව පවතින්නෙක් ද වේ. වත්මන් කට වහරේ ද එය පවතී. නහම් (වෛදික-න-සම = එපා) යන්න අරුත් දෙකෙක වැටේ : (1) ප්‍රතිෂේධාර්ථයෙහි (2) අභාවාර්ථයෙහි යනුවෙනි. ප්‍රතිෂේධ වාචක නිපාතයක් වශයෙන් එය වැඩි කොට ම විධානාඛ්‍යාතය සමඟ හෝ “ආශීර්වාදඛ්‍යාතය” සමඟ හෝ යෙදේ. සංස්කෘත-පාළි භාෂාවන්හි යෙදෙන මා යන්නට එය අරුතින් සමාන වේ. උද :-

- “ නහම් සිත ” = පා. මා විතතයි (ධ. අ. ගැ. 29³, 223)
- “ නහම් විස්වෑසෙ ” = පා. මා විස්සාසී (එහි ම. 55²⁶)
- “ නහම් පහර ” = පා. මාවූෂ්ඨි (එහි ම. 261)
- “ නහම් හඟු මෙයි යෙහෙයි.” (සීගිරි පද්‍ය. 118)
- “ නහම් ක්‍රොධයෙන් පවත්ව ” = පා. මා මුඤ්ච (ජා. අ. ගැ. 140)

විධානාඛ්‍යාතය සමඟ නොයෙදුණු තැන්වල දී විධානාර්ථයේ වැටෙන කෘදන්ත රූපය සමඟ එය යෙදී ඇත. උද :-

“ නහම් හනු ” (සීගිරි පද්‍ය. 285)

විධානාඛ්‍යාතයක් සමඟ හෝ එම අර්ථයේ වැටෙන කෘදන්ත පදයක් සමඟ හෝ නොයෙදී වෙනත් ක්‍රියා රූපයක් සමඟ නහම් යන්න යෙදුණු එක් තැනෙක් ඇත. උද :-

“ කැනෙන් නහම් ගත හෙප මත ගන්ති මුළුල්ලෙන් ” (සීගිරි පද්‍ය. 313)

නම් රුවන් මලේ සඳහන් නොවෙනත් නහමක් යන්න නහම් යන්නට වැඩියෙන් සිංහල පොත-පතේ යෙදෙන්නෙකි.²⁶ විධානාඛ්‍යාතය හෝ ආශීර්වාදඛ්‍යාතය හෝ සමඟ යෙදෙන මෙය තහනම් නියෝගයක් පැනැවීමෙහි යෙදෙන ප්‍රතිෂේධ වාචක නිපාත පදය වේ. නම් රුවන් මලේ සඳහන් වෙනත් න යනුවෙන් අභාව වාචක නිපාතයෙක් සිංහල ග්‍රන්ථ ව්‍යවහාරයෙන් නො පෙනේ. එහෙත් නො අරුතිහි වැටෙන න යන්නක් සීගිරි පද්‍යයේ දෙ පොළෙක එයි :

- “ ජීවි න හෙයි ” — ජීවත්විය නො හැකි (23 වන පද්‍යය)
- “ න හද්හයි කළ පින් කරය්..... ” = නො අදහා කළා වූ පින් කළ බැවින්..... (522 වන පද්‍යය)

මේ න යන්න සාමාන්‍ය අභාව වාචක නිපාතය වන නො යන්නෙන් ම සිදු වූවක් ද නැත හොත් සංස්කෘත-පාළි භාෂාවල සමානාර්ථයේ වැටෙන න නිපාතයට සමාන්තර ව යෙදුණක් දැයි විමසනු වටී. ස්වර පරරූපයෙන් නො යන්න බොහෝ විට න, නා යන්නෙන් එකකට පෙරලෙයි. ඉහතින් දක්වන ලද උදාහරණ දෙකින් දෙ වැන්න මෙයට නිදසුන් කොට දැක්විය හැකි ය. නො හද්හයි යනු වෙනුවට න හද්හයි යනුවෙන් යෙදුණා විය හැකි ය. වත්මන් කට වහරින් මෙයට නිදසුන් රැසක් ම ගෙන හැර දැක්විය හැකි වේ. සාහිත්‍යයේ වෙන තැනෙක මේ යෙදුම් අපට හමු නො වේ.

26. ජාතක අටුවා ගැටපදය - (සං) D. B. ජයතිලක (1943, කොළඹ) 39, 43, 53, 72, 102, 106, 130, 132, 140, 141, 142, 153 යනාදිය.
 වෙසතුරු ද සන්නේ - 49, 64, 98, 149, 150, 184, 254, 390, 391, 412, 458, 501 යනාදිය.
 සද්ධර්මරත්නාවලිය - (සං) D. B. ජයතිලක. 207¹².

නම් රුවන් මලේ සඳහන් නැති තවත් ප්‍රතිෂේධ වාචක නිපාතයෙකි මහම් යන්න. මෙය රූපයෙන් ද අර්ථයෙන් ද සංස්කෘතයේ “මා ස්ව” යන්නට සමාන වේ. එය යෙදී ඇත්තේ පැරණි පොත-පොතෙහි ය. උද :-

- “ මහම් සිත ” -- පා. මා විනයි (ධ.අ.ගැ. 223³⁷)
- “ නහම් පහර, මහම් පහරා ” = පා. මාවජසී (එහි ම 61²⁰)
- “ මහම් නය -- පා. මා මා නාසයි (එහි ම 146²⁶)

මෙය රූපයෙන් නොවෙනත් අර්ථයෙන් නහම් යන්නට සම වේ. එය මෙන් විධානා-බ්‍යාතය සමඟ යෙදේ. එය බෙහෙවින් ප්‍රචාරයට ගිය බවක් නො පෙනේ. එ බැවින් පසු අවදියේ පොත-පොතෙහි එය දක්නට නො ලැබේ. නව ද නිරුක්තියෙන් සංස්කෘත-පාලී භාෂාවන්හි යෙදෙන මා ස්ව යන්නට සමාන රූපය මෙය වුව ද, පෙවදික “න ස්ව” යන්නට සමාන රූප ඇති නහම් යන්න යි සිංහල පොත්වල වැඩියෙන් දක්නට ඇත්තේ. රූප ද්වය ම ග්‍රන්ථ වෘත්තාරයට සීමා වේ. ග්‍රන්ථ ව්‍යවහාරයෙනුත් පොළොන්නරු අවදියෙන් පසු ව මහම් යන්න ගිලිහී ගිය යේ ය.

නහමක් යන්න හැම විට ම යෙදී ඇත්තේ සං-පා. ප්‍රතිෂේධ වාචක මා නිපාතය සිංහලයට නැගීමට වුව ද, මා යන්න හැම විට ම නහමක් යනුවෙන් සිංහලයට නොනැගේ. සිංහල ගැටපද යන්නාදි පොත්වල ඒ වෙනුවට අභාව වාචක නො නිපාතය යෙදුණ තැන් දක්නට ඇත :

- මා මඤ්ඤිත් -- නො සිතා (පා.අ.ගැ. 102)
- මා උඤ්ඤාසී -- නහමක් අවඤ කර හෙවත් අනාදර නො කර (එහි ම. 130)
- මා ව මදදෙ -- මද නො ම කර (එහි ම. 179).

නහම්, මහම් යන රූප දෙක ගත් වහරේ වුව ද දුලබ වශයෙන් යෙදී අවුත් කල් යත් යත් නො යන්නට තැන දී වහරින් ඉවත් ව යයි.

මෙ සේ අභාව වාචක නො නිපාතය සිංහලයේ අතීත-අනතීත කාල ආබ්‍යාතය හා පමණක් නොව විධාන-, ආශීර්වාද- ආබ්‍යාත හා ද යෙදෙන සමාන්‍ය නිපාතය බවට පත් වේ. පැරණිතම ග්‍රන්ථවල හමුවන නහම්, නහමක්, මහම් යන පද තුන ම වෙනුවට එය යෙදේ. අර්ථයෙන් හා ව්‍යවහාරයෙන් එය සංස්කෘත-පාලී න යන්නට සේම මා යන්නට ද සම වේ. උපසර්ග වශයෙන් එය සං-පා. න- උපසර්ගයෙන් සිද්ධ වූ අන්-යන්නට සම වේ. ස්වරයකට පෙර ව අන්- වශයෙන් යෙදෙන මේ උපසර්ගය ව්‍යඤ්ජන-යකට පෙර අ- යනුවෙන් සිටී. මෙසේ බලන කල නො යන්න සිංහලයේ අරුත් රැසෙක, අවස්ථා කිහිපයකට සරි ලන පරිදි යෙදෙන බව පෙනේ.

සිංහලයේ නිබඳ යෙදෙන අභාව වාචක නිපාතය නො යන්න යි. එය සංස්කෘත-පාලී න, නෝ යන්නට සම වේ. (මේ දෙකින් පළමු වැන්න යි වැඩි කොට දක්නා ලැබෙන්නේ.) ලතීත - නොත් (non), ඉංග්‍රීසි නොට (not) යන්නට ද අරුතින් සම වේ. කෘදන්ත පදවලට මුලින් යෙදීම එ කෘදන්ත පදවල අර්ථය අභාවත්වයට පමුණුවන (නො එසේ නම් එයට විරෝධාර්ථයක් පළකරන) නො- යන්න අභාව වාචක උපසර්ගයක් ලෙස යෙදේ. එය සංස්කෘතයේ අන්- යන්න යෙදෙන සැටියෙන් යෙදෙනු ඇත. මේ

තැන නො- උපසර්ගය කෘදන්ත පදය හා එකතු වී සංග්‍රහ නාම පදයක් හෙවත් සමාස පදයක් ලෙසින් සිටී. අභාව වාචක නිපාතය ලෙස යෙදෙන නො යන්න අර්ථය අභාවන්- වයට පමුණුවනු ලබන පදයට පෙරටුව සිටී. මෙ කී නො- උපසර්ගයන් නො නිපාතයන් සඳහා පර රූපයෙන්, විකල්ප වශයෙන්, නු හෝ නො බවට පත් විය හැකි ය. නො- යන්නට පර ව යෙදෙන අකෂරය හුදු ස්වරයක් නම් විකල්පයෙන් වෙනස් වන ස්වරය දික් විය හැකි ද වේ. උද :-

නො-උස් නුස්	නො උපදී නුපදී
නො-එන නේන	නො එයි නේයි
නො-ආ නා	නො අඳුනයි නාඳුනයි.

මේ අර්ථයෙන් යෙදෙන නො- උපසර්ගය හෝ නො නිපාතය හෝ වැකියේ යෙදෙන තැන ප්‍රශ්නාර්ථ වාචක නො නිපාතය යෙදෙන තැනට වෙනස් වේ. ප්‍රශ්නාර්ථ වාචක නො යන්න ප්‍රශ්නය මතු කිරීම පිණිස යොදන පදයට පර ව සිටී. එය බොහෝ විට ප්‍රශ්නයේ අවසාන පදය වේ.

යට දැක්වුණු යෙදුම් අනුවත්, අභාව වාචක නො නිපාතය

- (1) අතීත (ගිය), අනතීත (නොගිය) කාල වාක්‍යවල ද
- (2) විධාන, ආශීර්වාද ක්‍රියා පද යෙදෙන වාක්‍යවල ද

ව්‍යවහාර වන අයුරු අපගේ සැලැකිල්ලට භාජන වේ. අතීත-අනතීත කාල වාක්‍යවල නො යෙදීම වත්මන් අවදිය තෙක් ම ගත් වගරේන් කට වගරේන් පවතී. එහෙත් මෙයට කලින් සඳහන් කරන ලද පරිදි, මෙ ද කට වගරේ නම් නො වෙනුවට නෑ යන්න යොදමින් තනා ගත් වාක්‍ය විශේෂයක් බහුලව යෙදෙන්නේ ය. එසේ ම විදගනෙහි මුලින් ගත් වගරේ යෙදුණු නො යන්න වෙනුවට එපා යන්න වගරට පැමිණ ඇත. මෙහි ද ආදි ගත් වගරේ නොපෙනෙන අභිනව වාක්‍ය ප්‍රයෝගයක් දක්නට ලැබේ. ආශීර්වාදර්ථයේ නො යන්න තව මත් පවතී.

අතීත-අනතීත කාල අවසාන ආබ්‍යාන ඇති වාක්‍ය සමඟ අභාව වාචක නිපාතය යෙදේ. ආබ්‍යාන පදයේ ප්‍රථම, ලබ්‍යම, උන්තම යන පුරුෂ හෙදයෙන් හෝ එක-බහු යන වචන හෙදයෙන් හෝ එයට වෙනසක් නො වේ. ප්‍රශ්නක පුරාතන ශ්‍රී ලංකා ව්‍යවහාරයෙන් ඊට නිදසුන් කිහිපයක් මෙසේ යි :-

- “ සිද්ධන් කුමර.....කිසි ශිල්පයක් දන්නෙ නො වෙයි;
- ඇපි දරුවන් නො දෙමිහ.”²⁷
- “ බුද්දු එ පා නො ගත්හු.”²⁸
- “ පැවැරු මකනෙකුදු නො වූ හු.”²⁹
- “ රහමස් ගඳමල් ආදි වළඳ කරනු නො ලදුමිහ.”³⁰
- “ මෙලෙක් සිතින් (කුමරු) නො මැරූහ.”³¹

27. අමාවතුර — 16
 28. අමාවතුර — 33
 29. අමාවතුර — 44
 30. අමාවතුර — 71
 31. අමාවතුර — 82

බොහෝ විට මෙය මිශ්‍ර ක්‍රියා නිපාත සමඟ ද පූර්ව ක්‍රියා නිපාත සමඟ ද යෙදේ. ඒ ඒ ක්‍රියා පදවල අර්ථය අභාවත්වයට පමුණුවමින් වෙනත් ක්‍රියාපද සමඟින් එය කිසි තැනෙක යෙදේ. මිශ්‍ර ක්‍රියා සහ පූර්වක්‍රියා නිපාත පද හා යෙදුණු තැන් කිහිපයකට නිදසුනි. මේ :

“ නො බලමින් ”³²

“ මුසු නො වැ.”³³

වෙනත් ක්‍රියා පද හා යෙදුණු තැන්වලට :

“ නො පියා-සිටි ”³⁴

“ නො කට හැකි ”³⁵

“ ඔහු කාම විෂය ඉක්මැ නො යා-දුන මැනැවැ ” යි.³⁶

“ මෙ පලහින් දෑන් නො නැගෙ මැනැවැ ” යි.³⁷

“ එ කල්හි පාරකතාහාවෝ..... නොඑක් ලීලායෙන් භාවභාවයෙන් නො පැලැඹියැ හි පැරැද ගියො ”³⁸ යනු නිදසුන් වේ.

ඉහතින් දැක්වුණු නිදසුන් පාඨවල අභාව වාචක නිපාතයෙන් අර්ථය අභාවත්වයට පමුණුවනු ලබන අවසාන ආබ්‍යානයට හෝ ක්‍රියා පදයට හෝ එම නිපාතය ඇදෙයි.

අභාව වාචක නිපාතය විධානාබ්‍යානය හෝ ආශීර්වාදබ්‍යානය හෝ යෙදෙන වාක්‍ය-යන්හි දක්නට ලැබේ. කලින් කියැවුණු පරිදි, මේ යෙදුම වෙසෙසින් පැරැණි අවදියෙහි ග්‍රන්ථවල සහ වෙනත් ලේඛනවල දක්නට ලැබෙන්නා වූ සාමාන්‍ය ව්‍යවහාරය යි. සිංහලයේ පැරැණිතම ලියැවිලි එයට දෙස් කියයි. මේ අර්ථයෙන් නො යන්න සංස්කෘත-පාලි මා යන ප්‍රතිෂේධ වාචක නිපාතයේ අර්ථය ගෙන දෙන්නට යෙදී ඇති බව සිහි කරනු වටී. එහෙයින් කී හ පරණවිතාන සූටිහු : “අභාව වාචක නො යන්න ඕනෑම විධාන ක්‍රියා පදයක මුලට යෙදිය හැකි ය; අප පැදිවල එයට නිදසුන් සුලබ වේ; නො යන් (196 පැදිය), නොබල (523) නොවන් (304) යන වශයෙනි. එයට විවරණ අනවශ්‍ය යි.”³⁹ පුරාතන ග්‍රන්ථවලින් තව ද උදාහරණ දැක්විය හැකි ය :

“ එ කෙණෙහි මැ මට දෙවපින් “නො යා, නවන” යි කී.⁴⁰

“ දෙදෙනෙක් එක් මඟින් නො යව.”⁴¹

“ ඊට නො නසව.”⁴²

32. අමාපතුර — 6

33. අමාපතුර — 12

34. අමාපතුර — 16

35. අමාපතුර — 23

36. අමාපතුර — 27

37. අමාපතුර — 31

38. අමාපතුර — 32

39. Paranavitana, S.—*Sigiri Graffiti* Vol. I, cxliv. පිටුව. 466.

40. අමාපතුර — 19

41. අමාපතුර — 36

42. අමාපතුර — 64

UNIVERSITY OF CEYLON REVIEW

- “ පණ්ඩා නො කට යුත්තෙ යැ, අයිතාදන් නො ගත යුත්තෙ යැ, මිය හසර නො සිරියැ යුත්තෙ යැ, මුසවා නො කිය යුත්තෙ යැ, රහ නො බිය යුත්තෙ යැ.”⁴³
- “ නො සොස්, නො වහස.”⁴⁴
- “ මට නො දහව.”⁴⁵
- “ නො ඔහු කරා නො යා.”⁴⁶
- “ නො සිතව.”⁴⁷
- “ ජීවිකය, මා නො නස.”⁴⁸
- “ මහරජ, නො බව.”⁴⁹
- “ නො කට යුත්තෙ යැ.”⁵⁰
- “ නො බව මහරජ, නො බව මහරජ, මෙ දැන් කිහිපියකු දු දිවි නො ගළවයි.”⁵¹
- “ නො වෙව”⁵²
- “ නො බසිත්ව ”⁵³
- “ නො කරව.”⁵⁴
- “ ගහට නො වෙව ”⁵⁵
- “ ගි නො කියව, නො වයව, නො නටව”⁵⁶
- “ මේ සත්හු නො නසිත්ව ”⁵⁷
- “ මෙ බඹ මුල් පිළිසඳට නො යෙව ”⁵⁸
- “ මෙ බඹ “ලො වැසියො මා නො දකිත්ව ”⁵⁹
- “ නො වෙ වා කෙණෙක්හි දු - පර වැඩ මුත් පියො මා.”⁶⁰

සිංහලයේ ප්‍රතිෂේධ වාචක නො නිපාතයට පුදුම යටගිය පවතක් ඇත්තේ ය. ග්‍රන්ථ ව්‍යවහාරයේ ආ නහමි, නහමක්, මහමි යනු වෙනුවට, කල් යන් යන්, එය යෙදෙන්නට වුවා සේ ම කථා ව්‍යවහාරයේ ඒ වෙනුවට එපා යන නිපාතය යෙදෙන්නට විය. එපා

43. අමාවතුර — 67
44. අමාවතුර — 75
45. අමාවතුර — 80
46. අමාවතුර — 96
47. අමාවතුර -- 119
48. අමාවතුර — 123
49. අමාවතුර -- 130
50. අමාවතුර -- 132
51. අමාවතුර — 138
52. අමාවතුර — 162, 164, 179
53. අමාවතුර — 235
54. අමාවතුර — 244
55. අමාවතුර — 246
56. අමාවතුර -- 277
57. අමාවතුර — 300, 301
58. අමාවතුර — 302
59. අමාවතුර -- 302
60. අමාවතුර — 304

යන්න පිළිබඳ ව සලකා බැලීම මෙහි ලා අප සීමාවෙන් බැහැර වූව ද, එය යෙදෙන සැටි පිළිබඳ කරුණු කිහිපයක් ගෙන හැර දැක්වීම අයෝග්‍ය විය හැකි නො වේ. මේ අර්ථ-යෙන් එපා යන්න සාමාන්‍යයෙන් යෙදෙන්නේ උක්ත භාව කෘත්‍යය හෝ අනුක්ත භාව කෘත්‍යය හෝ සමභ වේ. මේ වාක්‍ය ප්‍රයෝගයෙහි භාව කෘත්‍යයේ ප්‍රකෘති රූපය යෙදීම ග්‍රන්ථ ව්‍යවහාරයට වැඩියෙන් අනුකූල වේ. උදා : - කථා ව්‍යවහාරයේ එන "බොන්න එපා" යනු වෙනුවට "බොනු එපා" යන්න ග්‍රන්ථ ව්‍යවහාරයට වඩා හුරු වේ. නැත හොත් -නු කාරාන්ත ක්‍රියා නාම රූපය හා යැ, ය, නිපාතය එක් වීමෙන් සෑදුණු සංග්‍රහ නාම පදයක් හෝ විය හැකි ය. මෙහි නිරුක්තිය අවිනිශ්චිත යි. උභයන් වීසින් මේ සඳහා විවිධ නිරුක්ති දක්වා ඇත.⁶¹

එපා යන්න අවසාන ආබ්‍යාතය හෝ උක්තය හෝ අධ්‍යාහාරයෙන් සිටිනා වාක්‍ය සමභ ද යෙදෙන බව සැලැකුව එනා ය. උදා : -මට එපා; බත් එපා. මේ කියමින් දෙකේ ම අවසාන ආබ්‍යාත නැත. පළමු වැන්නේ කතෘ පදය උක්ත විභක්තියෙන් නො සිටී. යට කී තැන්වල එපා යන්න යෙදී ඇත්තේ මීට සමාන කියමන්වල නැ, ඕනැ, බෑ යනු යෙදෙන පරිද්දෙනි. මේ වැනි දෙකින් පළමු වැන්නේ එපා යන්න වෙනුවට නැ, ඕනැ, බෑ යන පදවලින් එකක් යෙදිය හැකි ය. දෙ වැන්නේ එ නැනට නැ, ඕනැ යන්නෙන් එකක් යෙදිය හැකි ය. මේ ප්‍රතිෂේධ වාචක නිපාතය සෑම කල්හි විධානාර්ථයේ වැටෙන ක්‍රියා නාමයක් (භාව කෘත්‍යයක් හෝ) හා යෙදෙමින් එහි අර්ථය අභාවත්වයට පමුණුවයි. එය අවසාන ආබ්‍යාතයක් හා නො යෙදේ.

මෙ තෙක් දක්වන ලද උදහරණවල අභාව වාචක නිපාතය යෙදී ඇත්තේ අතීත-අනතීත කාලාර්ථයෙහි හෝ විධානාර්ථයෙහි හෝ ආශීර්වාදාර්ථයෙහි හෝ වැටුණු අවසාන ආබ්‍යාත පදයක් සමභිනි. අවසාන ආබ්‍යාතයක් හා නොයෙදුණු විට මිශ්‍ර ක්‍රියා, පූර්ව ක්‍රියා හෝ වෙන යම් ක්‍රියා නිපාතයක් සමභ හෝ කෘත්‍ය පදයක් සමභ හෝ එය යෙදුණේ ය. කරද්දී, කරන යනු කාලාර්ථයේ අසම්භාව්‍ය ක්‍රියා නිපාත වේ. යළි කරන, කරනොත්, කළොත් යනු ආවස්ථික ක්‍රියා නිපාත වේ.

61. Paranavitana,— SG. Vol. I. cxliv. 466.

පරණවිතාන - සීගිරි ගී-විසරණ 1 වැනි කාණ්ඩය - V වැනි කොටස. 222-23 පිටු.

"අංක 39 පදයෙහි අවවාදන්වක ප්‍රතිෂේධ නිපාතය ඉතා වැදගත් ය. කවර හෙයින් ද? වර්තමාන සිංහලයෙහි වැළැක්වීමේ අර්ථයෙහි යෙදෙන මේ පදය හමුවන ඉතා පැරණි ස්ථානය මෙය වන හෙයිනි. තබන්න එප (පදයන් ගද්‍යයට අනුච්ච පිළියෙළ කළ යුතු හෙයින්) යන ව්‍යවහාරය සාමාන්‍ය සිංහලයන් අතර වර්තමානයෙහි අසන්නට ලැබේ. එය යන්න එප, එන්න එප, කරන්න එප ආදියට භාත්පයින් ම සමාන ය. සීගිරි පද්‍යයන්හි එන තබන්න යන පදයන් යන්න, එන්න, කරන්න ආදියන් -නු කාරාන්ත ක්‍රියා නාමයන්ගේ කර්ම පද රූපයක් මෙන් පෙනේ. (345 ඡේදයේ එ බලන්න). එපා යන්න විධි ක්‍රියා රූපය යි. එය අර පැත්ත යන අදහස ඇති එ-පහ යන්නෙන් ඇති වූවක් ලෙස ගයිගර සලකයි. නමුත් එ වැනි විස්තරයක් ප්‍රකට වන ව්‍යාකරණ ප්‍රයෝගය සිංහල නො වේ. එය දෙමළයට සුදුසු ය. සංස්කෘතයෙහි වළකනු යන අදහස දෙන භාපය (*භපය > *භපා > *භෙප > *එප) යන්නට එය සමාන ලෙස සලකමි. තබන්න එපා යන්නෙහි අදහස තැබීම වළක්වනු යනු යි. කරන්න එපා යන්නෙහි අර්ථය කිරීම වළකනු යනු යි."

ඇතැම් භාෂාවල අභාව වාචක නිපාතය, ආබ්‍යාතය අධ්‍යාහාරයෙන් සිටින වාක්‍යයන්හි යෙදේ. ප්‍රතිෂේධය, ප්‍රශ්නය, තර්ජනය, විරෝධය යන අර්ථයන්හි වැටෙන වාක්‍යවල විශේෂයෙන් මෙ යෙදුම දක්නට ලැබේ. ඉංග්‍රීසියේ “සර්වත්‍ර නොව” (certainly not) යන්න; සංස්කෘතයේ “නහි නහි”, “මනෙවම්” යන්න; පාලියේ “නේවං” යන්න උදාහරණ වේ. සිංහලයේත් අභාව වාචක නිපාතය මෙ යේ යෙදේ දැයි විමසනු වේ. සිංහල ව්‍යවහාරය සංස්කෘත - පාලි යන භාෂා ව්‍යවහාරයෙන් වෙනස් වේ ද? මේ ප්‍රශ්නය නැතිම වසාත් යොග්‍ය පත්වේ, පූජානන අවධියේ සිට ම සිංහල ග්‍රන්ථ භාෂාවේ ව්‍යාකරණය සංස්කෘත පාලි භාෂාවල ව්‍යාකරණ රටාවට අනුව සකස් වූණු හැටියක් පෙනෙන බවයි.

ඉහතින් දක්වුණු එකදු තැනක අභාව වාචක නිපාතය ආබ්‍යාතයක් හෝ කාදන්තයක් හෝ සමහර ඒ ආකාරයේ හෝ කාදන්තයේ හෝ අර්ථය අභාවත්වයට පවුණුවමින් මුත් නො යෙදීණ. අභාව වාචක නිපාතය සියලු තැන්හි ආබ්‍යාතය හා සමඟ හෝ ක්‍රියාවෙන් සිද්ධවූ කාදන්තය හා සමඟ හෝ බැඳී පවත්නේ ය. නොවන බවක් හෝ නැති බවක් හෝ සිංහලයෙන් පැවැසීමට $\sqrt{ව}$ - ධාතු වෙන්, $\sqrt{සවන}$ - ධාතු වෙන්, (සංස්කෘත $\sqrt{අස්}$ - ධාතු වෙන්) හෝ සිද්ධ වූ ක්‍රියා පදයක් නැතහොත් කාදන්ත පදයක් අවශ්‍ය වේ. නව ද ඒ ක්‍රියා පදයේ හෝ කාදන්ත පදයේ හෝ අර්ථය අභාවත්වයට පැමිණැවීමට අභාව වාචක නිපාතය ද අවශ්‍ය වේ. නැත, නැති යන තන්හි අභාව වාචක නිපාතය එයට අනතුරුව එන පදය හා සන්ධි වී යවයි. මේ පදය හෝ කට වහරේ පවත්නා නැහැ, නැ යන්න හෝ ඇතැම් විට “නො වේ” යන අරුත් පැවැසීමට යෙදේ. අභාවාර්ථය පළ කිරීමට “නො වේ” යන්න ම පුත් නො- යන්න ප්‍රමාණවත් නො වේ. මේ අනුව ඉංග්‍රීසියේ

There is coconut at home, no rice.
 යන සරල වැකිය සිංහලයට නැතිමේ දී,
 ගෙදර පොල් ඇත, හාල් නැත.
 යනුවෙන් පෙරැළිය යුතු යි. එසේ ම,
 This is a seer, not a paravā.
 යන්න :

මේ හෝමෙකි, පරවෙක් නො වෙයි
 යනුවෙන් පෙරැළිය යුතු වේ.
 පුරාණමිත්තය ව න සාධු සර්වම්.

යන සංස්කෘත වාක්‍යය
 පැරැණි යැ යි කී බැවින් ම සියල්ල යහපත් නො වෙයි
 යනුවෙන් සිංහලයට නැති ය යුතු යි. මෙහි සංස්කෘත වාක්‍යයේ ආබ්‍යාතයෙක් නො යෙදේ. එය නැතුවත් අදහස සම්පූර්ණ වේ. එය නිවැරදි සංස්කෘත යෙදුමකි. සංස්කෘත ව්‍යවහාරයට හුරු ද මේ. එහෙත් සිංහලයෙන් එහි අදහස දීමට වෙයි (වේ.) යන ආබ්‍යාතයක් නැති ව ම බැටි ය. නො- යන අභාව වාචක නිපාතය වාක්‍යයේ අර්ථය අභාවත්වයට පවුණුවනු පිණිස ආබ්‍යාතයක් (හෝ වෙන යම් ක්‍රියා මූලයෙකින් සිද්ධ කාදන්තයක් හෝ) අවශ්‍යයෙන් පතයි.

වාක්‍යාර්ථය අභාවන්වියට පමුණුවන අභාව වාචක නො නිපාතය හා සමග ආබ්‍යන්තයක් හෝ කාදන්තයක් යෙදීම අවශ්‍ය වීම සාමාන්‍ය රීතිය යි. එහෙත් ඉතා පැරැණි ගත් වගම එම නිපාතය ආබ්‍යන්තයක් හෝ කාදන්තයක් හෝ නැතිව එකී අර්ථ-යෙන් යෙදී ඇති තැන් කිහිපයක් දක්වා ලැබෙයි.

කාව්‍යාදර්ශයෙහි

“වනාන්තරාමුනි න ගභාමණ්ඩලා නාදො න යොමිතා
මාගා ඉමම න දොදස්-නන් මෙ නන්දති පානසමි”

යන පාඨය සියබස්ලකර කරුවෝ

“වෙමන මෙ නො මේ පිළි-
මොහු ගහහු නො වරහනෝ
මුළු මුළු නො සිය බිළිඳු-
මන නදනේ එහි තමා” (II, 249).

යි සිංහලයට නැඟුණ. සියබස්ලකරේ මෙ වැනි තැන් තම ද ඇත. කවසිච්ඡේ III 35 වැනි ගීයෙහි :

“පිළිපන් දරුණු මුසෝ-
ලලනිදු නො නොකිමිදියෝ”

යන්න ද මෙයට සමාන වේ. ප්‍රතිමේධාර්ථයෙන් වුව ද මීට පෙකක් සමාන ලෙස නො යන්න කනිට් යෙදුණු තැනක් සේ පෙනෙන යෙදුමකි, අමාවතුරෙහි ඛාලිඛිගාමණ්ඩල වල් මුළු පරිදි කියැවෙන පුවතෙහි එන මේ පාඨය :

“නෙපි මෙ නෙකින් යාටියාව නො”

(කෝදගොඩ ඥානාලෝක සං. 69 පිටුව).

“යාටියා නො ව”යි, “යාටියා නො වව”යි යනුවෙන් එම සංස්කරණයෙහි එයට පාඨාන්තර දැක්වෙයි. “එත්තකෙනෙව ගභස්සට කුමහෙති” යනුවෙන් අටුවා පාඨයක් ද සඳහන් කොට ඇත්තේ ය. “යටුයෙහි නො දෙව”යි යන්න ද කිසි තැනෙක දක්වා ලැබෙන බව සංස්කාරක හිමිපාණෝ පවසති. සොරත නා හිමියන්ගේ අමාවතුරු සංස්කරණයෙහි මෙම පාඨය “නෙපි මෙතෙකින් යාටියා නො වව”යි (40 පිටුව) යනුවෙන් දැක්වෙයි. එහි ම පාඨාන්තර වශයෙන් දැක්වෙන : “නෙපි මෙතෙකින් යටියා නො ව”යි යන යෙදුම පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත මහ තෙරණුවෝ ස්වකීය අමාවතුරු සංස්කරණයෙහි යොදා ගනී. (63 පිටුව). මෙයින් පෙනෙන්නේ මෙ තැන, ප්‍රතිමේධාර්ථයෙහි නො නිපාතය සමඟ ව ඛාතුවෙන් සෑදුණු රූපයක් කිසි පිටපතක යෙදී ඇති බවයි කෝදගොඩ ඥානාලෝක තෙරුන් තෝරා යොදා ගත් පාඨයෙහි “යාටියාව” යන්නෙහි එන ‘ව’ යන්න, වෙනත් පිටපත්හි පැනෙන “ව” යන ක්‍රියා පදය ම වන්නට බැරි නැත. මෙහි ක්‍රියා පදයක් මුලින් යෙදී පසුව පිටපත් ලියන්නවුන්ගේ වරදින් ඒ ගිලිහී යන්නට ඇතැයි සිතීමට ඉඩ ඇත. කෝදගොඩ ඥානාලෝක තෙරුන්ගේ සංස්කරණයෙහි දැක්වුණු පාඨය නිවැරදි, පිරිසිදු පාඨය වේ නම් මේ තැන ද ක්‍රියා පදයක් නැතුව නිපාතය යෙදුණු තැනක් සේ ගිණිය හැකි. එහෙත් පාඨාන්තර පිරික්සා බැලීමෙන් වැටහෙන්නේ මෙහි ක්‍රියා පදය සමඟ නිපාතය යෙදුණු බවයි. සියබස්ලකරින්, කවසිච්ඡේන් ගත් නිදසුන් පාඨවලින් පෙනෙන්නේ අභාව වාචක නිපාතය ක්‍රියා පදය රහිත යෙදුණු සැටි යි.*

*මේ ඡේදයෙහි දැක්වුණු කරුණු අපට සපයා දුන්නේ බදුල්ලේ පිස්කල් කාර්යාලයේ වි.ජ.ප්‍රී. ලොකුබණ්ඩාර පහතායි. මේ සම්බන්ධයෙන් ඒ පහත දැක්වූ තම කරුණු රැසක් ම අපට අතිශයින් උපකාර විය.

නැති, නැත්, නැතැ, නැහැ, නෑ, යන්න

සිංහලයේ නැත ආදී යටි දැක්වුණු පද යෙදෙන සෑම තේරුම් ලැබුම ඉතා අපහසු යි. එයට එක් හේතුවක් නම් නො යන්න යේ ම නැත ආදී පද සිංහල වැඩිහිටියන්ගේ යෙදෙන සෑම උභයන්ගේ විමසුමට ලක් නොවීම යි. එසේ වුව ද, ඒ පිළිබඳ තරමක් දුරට වත් විමසීම, එහිත් එහි ම වෙනස් වූ රූප යේ ගිණිය හැකි සෙය පැවැත් නියම තත්වය වටහා ගැන්මට පාර්ශ්ව විය හැකි. ඒ වගේ ම ඒ පිළිබඳ විමසුමෙකින් නො යන්න පිළිබඳව ද තතු එළි වන්නට පිළිවන. මේ උපශීර්ෂයේ නැත ආදී කොට ඇති පද සයක් දක්වා ඇත. ඒ පද සය ම නැත (එසේ නැත් නම් නැති) යන්නේ විකෘති රූප ලෙස විවාරයෙන් පහර ව යමකට පිළිගන්නට බැරි නැත. එසේ ගැන්මට තුඩු දෙන එක් බලවත් හේතුවක් නම් ඒ පද සය ම සමානාර්ථයේ වැටීම යි. එහෙත් අර්ථයෙන් සමාන වූණු පළිගම, මතු පිටින් රූපයෙන් සමාන කමක් ඇති වූණු පළිගම හෝ, සමානාර්ථ ඇති පද එක ම පුළුල්යෙන් සිද්ධ විය යුතු යැ යි නීතියක් නැත. මේ අතුරින් මුල් රූප සතර වියත් ගත් වහරේ පවත්නා බවත් රූප සය ම කට වහරේ පවත්නා බවත් කීව යුතු යි. තව ද වත්මන් කට වහරේ නැහැ, නෑ යන රූප දෙක බෙහෙවින් හමු වේ.

නැත යන්නේ තේරුම් ඇත යන තත්වයක් හෙවත් ඇති බවක් නොවීම යැ යි ලෙසට ඉහතින් ද සඳහන් කැටිණ. ඇත යන්නට අභාව චාපක නො නිපාතය මුලින් එකතු වීමෙන් එය සෑදේ. ඇත යන්නෙන් මෙන් ම නැත යන්නේ ද ඇත්තේ සංස්කෘතයේ $\sqrt{\text{අස්}}$ -ධාතුවට සම්බන්ධ වූ ධාතුවකි. එ වැනි අර්ථ ඇති ධාතු ප්‍රකෘතියෙකින් සිද්ධ වූ පද ය නැත ආදී කොට ඇති ඒ පද. එහෙත් සිංහලයේ ප්‍රචාරයට ගියේ $\sqrt{\text{අස්}}$ -ධාතුවට නැතම කියන ධාතු ප්‍රකෘතියෙකින් සිද්ධ වූ ක්‍රියා පදය නොව සංස්කෘතයේ $\sqrt{\text{හූ}}$ -ධාතුවට නැ කම කියන $\sqrt{\text{ව}}$ -ධාතු ප්‍රකෘතියෙන් සිද්ධ ක්‍රියා පදය යි. මේ යන්නේ නියම අරුත පවති යනු යි. එහිත් ඇත යන්නේ අරුතෙන් සියුම් වෙනසක් වේ. එසේ වුව, නැත, නැති යනාදී පද සමහර විට නො වේ යන අරුතින් යෙදේ. ප්‍රශ්නයකට අභාවාර්ථ යෙන් හෝ ප්‍රතිෂේධාර්ථයෙන් හෝ පිළිතුරු දියයුතු තත්වි වය යෙදේ.

පැරණි වියත් ගත් වහරේ කෙසේ වෙතත් පසු අවදියේ නම් නැත්, නැතැ යන රූප යෙදෙන්නේ වැකියේ ඇතුළත යි. බොහෝ සෙයින් අතුරු වැකියෙක යි. ආවස්ථි-කාර්ථයේ අතුරු වැකියක් මුල් වැකියට එක් වන තැන ද නැත් යන රූපය දක්නට ලැබේ. නැතැ යන්න දැන් වැඩි වශයෙන් දක්නා ලැබෙන්නේ අතුරු වැකියක් මුල් වැකියට ඇමිණෙන තැන දී යි.

නැහැ, නෑ යන රූප කට වහරේ නම් සෙසු රූපවලට වඩා සුලබ යි. වාක්‍යයෙක අර්ථයේ සමාජනීය පළ කරන ආබාහනය ලෙසින් ගත් වහරේ යෙදෙන නැත, නැති යනු වෙනුවට කට වහරේ නැහැ, නෑ යනු යෙදිය හැකි වේ. එසේ ම කට වහරේ නැහැ, නෑ

“ වංස රක්ෂාට නිසි අනෙක් දරුයෙක් ඇත්තෙ නො වෙයි.” (72 පිටුව)

“ නමාගෙ ගුණයෙහි රැඳෙනු යෙදෙන්නෙ නො වෙයි.” (97 ,,)

“ හෙ මෙ පමණ ගුණ ඇත්තෙ නො වෙයි.” (100 ,,)

“ එ සෙ වන්නෙ නො වෙ ?” යි සෙ යි (162 ,,)

“ සතුරු ඛස් සබා වන්නෙ නො වෙයි.” (176 ,,)

“ ඇත්තෙ නො වෙයි, හදහා” යි කී යැ. (204 ,,)

“අස්වස් ඇත්තෙ නො වෙ” යි. (216 ,,)

“ පසුවුවන් සිටුනා අවකාශයෙක් ලාබන්තෙ නො වෙයි.” (222 ,,)

“ දල ඇත්තෙ නො වෙයි.” (231 ,,)

“ පෙම් ඇත්තෙ නො වෙයි” (242 ,,)

“ මහ ඇත්තෙ නො වෙයි” (244 ,,)

“බුදු සස්තෙහි ධන පරිත්‍යාග කළාහු නැති (261 ,,)

.....කළාහු නැති (261 ,,)

“ මම් වනාහි තා හස්තගමයෙම් නො ද වෙමි. තා වගගයෙම් (298 ,,)

නො ද වෙමි” වදාළො.

යට දැක්වුණු සියලු නැන්හි කාදර්ත පදය හා සම්බන්ධ වන්නාවූ උක්ත කතෘ පදයෙක් ඇත්තේය. හැම වැකියෙකම ආබ්‍යන්තයෙක් යෙදේ. ආබ්‍යන්තයෙන් උක්ත වන කතෘ පදයෙක් ද වේ. දෙනුදෙනක හැර අන් සියලු නැන්හි > ව—ධාතුවෙන් සිද්ධ වූ ආබ්‍යන්තයෙක් ම යෙදේ. මේ වාක්‍ය සවරූපයන් මුලින් දැක්වුණු කට වහරින් ගත් යෙදුම්වල වාක්‍ය සවරූපයන් අතර දක්නට ලැබෙන ප්‍රධාන වෙනස නම් මෙහි ආබ්‍යන්තය යෙදීමත් එහි ආබ්‍යන්තය නො යෙදීමත් ය; මෙහි කතෘ පදය උක්ත විභක්ති ගන්නා කල්හි එහි කතෘ පදය අනුක්ත විභක්ති ගැන්මත් ය. මෙයට සමාන සවරූප ඇති වාක්‍ය යෝජන ක්‍රම වෙනත් සිංහල ගද්‍ය ශ්‍රෝතයන්හි ද දක්නට ඇත. ශ්‍රෝත ව්‍යවහාරයෙහි සාමාන්‍යයෙන් දැක්වෙන්නේ මෙසේ කතෘ පදය උක්ත විභක්තියෙන් තබා සාද ගත් වාක්‍ය සවරූපය වුව ද ඇතැම් තැනෙක වරතමාන කථා ව්‍යවහාරයට ළං වන වාක්‍ය සවරූපය ද දක්නට ඇත.

ශ්‍රෝත ව්‍යවහාරයට වඩා හුරු වන නො නිපාතය සමඟ ආබ්‍යන්තය යෙදෙන තැන් කථා ව්‍යවහාරයට වඩා හුරු සේ ගිණිය හැකි නැත යන්න සමඟ කාදර්ත රූපය යෙදෙන තැන් සද්ධර්මරත්නාවලියෙහි ඇත.

“ එ බතන් වැළිත් තව පිළිගන්වන්ට නුවු හෙයින් වහන්දෑ සන්තකන් නො වෙයි. නියම කොට වෙන වෙන ම පිළිගන්වා-පුයේත් නැත..... වහන්දෑ සන්තක ගමක් බිමක් හැර ගත්තෙන් නැත. ගසක් කොළක් හැර ගත්තෙන් නැත. වාලක් සරකක් හැර ගත්තෙන් නැත. සෙසු කිසිවක් හැර ගත්තෙන් නැත.”

(ස.ර.- ඡේටමංක සං - ජයතිලක, 408³⁵-409⁸ පිටු)

මෙහි යෙදුණු නැත යන්න කට වහරේ ආ නැහැ, නෑ යන්නෙන් සකස් කැර ගත්තක් වන්නට බැරි නැත.

සිංහලයේ අභාව වාචක නො නිපාතය

නැත යන්නේ සේ ම නැහැ, නැ යන්නේ ද සියුම් අර්ථ හෙද ඇත්තේ ය. ඒ වා සලකා බැලීම මේ ලිපියේ සීමාවෙන් බැහැර වේ. ඒ සියල්ල ම එ ම වචනයේ මුල් අරුත පදනම් කොට ගෙන ඇති වූ සේ පෙනේ. තව ද නො නිපාතයට විධා පුළුල් ලෙස එය යෙදිය හැකි වේ. ඒ අර්ථ හෙදයට ඉඟි කරනු පිණිස උදහරණ කිහිපයක් ගෙන හැර දැක්වීම වටී.

- මම නැ. (මම නො වෙමි. මම වග කිව යුතු නො වෙමි.)
- මට ඇත්තෙ නැ. (මා සතු නැත.)
- මගේ නැ බොරු.
- මට බැරි නැ.

යට දැක්වුණු විමැසුම අනුව, අභාව වාචක නිපාතය යෙදීම පිළිබඳ ව නිගමන කිහිපයකට එළැඹිය හැකි ය. :

1. එක ම නො යන්න අභාව වාචක උපසර්ගයක් ලෙස ද අභාව වාචක නිපාතයක් ලෙස ද යෙදේ.
2. එය පදයක් ලෙස තනිව සිටින්නේ අභාව වාචක නිපාතයක් ලෙස යෙදුණු කල්හි පමණ යි.
3. අභාව වාචක නිපාතය වාක්‍යයෙක ආබ්‍යන්තරයට හෝ මිශ්‍ර ක්‍රියා නිපාතයට හෝ පූර්ව ක්‍රියා නිපාතයට හෝ එය හා යෙදෙන කාලාර්ථ, ආවස්ථිකාදී වෙන යම් නිපාතයකට හෝ නිබඳ ඇදෙයි.
4. විධානාබ්‍යන්තරය හෝ ආශීර්වාදාබ්‍යන්තරය හෝ යෙදෙන වාක්‍යයන්හි අභාව වාචක නිපාතය යෙදිය හැකි වේ. මෙහි ද අභාව වාචකය ආබ්‍යන්තරයට ම ඇදෙයි. පුරාතන ව්‍යවහාරයෙහි මේ අරුතින් වැටුණේ නහම්, නහමක්, මහම් යන ප්‍රතිෂේධ වාචක නිපාත යි. පශ්චාත්තන භාෂාවෙහි ඒ වෙනුවට යෙදී ඇත්තේ ප්‍රතිෂේධ වාචක එසා යන්න යි. එය කෘදන්ත සමඟ යෙදේ. ඇතැම් විට, කෘදන්තයක් හෝ ආබ්‍යන්තරයක් හෝ අන් කිසි ක්‍රියා රූපයක් හෝ නැති වන් එය යෙදෙනු ඇත. මේ ගණයට වැටෙන අන්‍ය ප්‍රතිෂේධ වාචක නිපාත වෙනුවට දැන් යෙදෙමින් ඒවාහි තැන කපා ව්‍යවහාරයේ ගෙන සිටින්නේ මෙය යි.
5. ඉතා පැරණි ගත් වගරේ දෙකුන් තැනක හැර අභාව වාචක නිපාතය විසින් අර්ථය අභාවන්වයට පමුණුවන ආබ්‍යන්තරයක් හෝ වෙන යම් ක්‍රියා පදයක් හෝ නැති ව එ ම නිපාතය නොයෙදේ. ආබ්‍යන්තරය හෝ ක්‍රියා පදය හෝ අධ්‍යාහාරයෙන් සිටින තැන දී වන්වන් කට වගරෙහි එය කැල ම නො යෙදේ.

ආනන්ද කුලසූරිය.

The Negative Particle නො (no = 'not') in Sinhalese

(The following is an English Summary of the preceding article entitled
සිංහලයේ අභාව චාවික නො නිපාතය.)

THE negative particle නො—no meaning *not* in Sinhalese, has remained unchanged from the time it was first used up to the present day. It has two different usages in Sinhalese: (1) as an indeclinable particle it denies an assertion appearing in a principal sentence. In this usage it negatives only the assertion of the verb and can only be used in a sentence which contains a finite verb or a verbal indeclinable, e.g. කියති—*kiyati* = 'they say' නො කියති—*no kiyati* = 'they do *not* say'.

“මිසක් කී	නැතකම
නො යේ නො සිටී නොයිසි	විලසට
	(කවිසේකර - 5.45)
<i>misak kī</i>	<i>tānakata</i>
<i>no yē no sītī norisi</i>	<i>vilasata</i>
	(<i>Kavṣēkara</i> —5.45).

(Save to some approved place
He does not go, nor does he stay
in manner unbecoming.)

මිනිහා මුදල් නො ගෙන ගියේ ය.
minihā mudal no gena giyē ya.

'the man went away without taking (= not having taken)
the money.'

(2) as a negative particle prefixed to nouns, derivatives from nominal stems or nominal derivatives of verbal roots. In this sense it has no independent existence and is always a part of another word. e.g. නොමිනිස්—*no-minis* = 'not-man'; නොවියන්—*noviyat* = 'not-learned'; නොබලන්නේ—*nobalannē* = 'not-looking.' In both these usages, the negative particle may sometimes undergo *sandhi* and its form may be modified according to the vowel or consonant that follows it. e.g.—

නුපදි— <i>nūpadī</i> for නො උපදි— <i>no upadī</i> = 'is not born'.
නුස්— <i>nūs</i> for නො උස්— <i>no-ūs</i> = 'not-tall'.
නුපුළුවන්— <i>nupuluvan</i> for නොපුළුවන්— <i>no-puluvan</i> = 'not able'.
නැත— <i>nāta</i> for නො ඇත— <i>no āta</i> = 'is not'.
නැවින්— <i>nāvit</i> for නො ඇවින්— <i>no āvit</i> = 'having not come'.

THE NEGATIVE PARTICLE

It is only the first of these two usages, where the negative particle occurs as an independent word, that will be dealt with in this paper.

This නො—*no* has again to be distinguished from the interrogative particle of the same form. In Sinhalese, this has been used in much the same way as Sanskrit *namu* and Latin *non-ne*, both meaning not? is it not? surely?

e. g. තද මෙන් සිත් ලියන් උන් තෙළි සෙයින් ව ද නො? (SG. v. 213)

Tad men sit liyan un keḷi seyin va da *no*?

කිමිදා තුණ්හිනුනොසි, නිහඬහි නො - නො බෙණෙහි නො?¹

Kimidaṃ tuṅḥibhūtosī, nihaṅḍahi *no*—*no* benehi *no*?

—‘Surely you are silent—you do not speak?’ (do you?)

“ . . . එක රජෙකුදු නොසිඟුයෙ නො?²

Eka rajekudu *no*-siṅguye *no*?

—‘Surely even a single king did not beg?’

පුතා, මා හා නො බෙණෙහි නො?³

Putā, mā hā *no* benehi *no*?

—‘Son, you do not speak with me, do you?’

It would be interesting to compare this use with the use of *namu* as an interrogative particle in Sanskrit.⁴

e.g. *namvahaṃ te priyaḥ* — ‘Surely I am thy beloved?’

namu ko bhavān — ‘Pray who are you?’

In the latter example it has no special meaning except to introduce the question with an interrogative pronoun. *Nāmu* occurs only twice in the Ṛg Veda where it has the sense of a strong negative = *by no means, never*. In the Brāhmanas it occurs a few times as an interrogative particle expecting assent (— nonne), not?; e.g. *nāmu śiśrūma*, have we not heard? (SB). A point of difference between the Sinhalese and the Sanskrit and Latin usages is that, whereas in the case of the two classical languages the corresponding particle is used at the beginning to introduce the question, in Sinhalese the word occurs usually at the end.

1. *Vesatura Dā Sannē*—(Ed.) D. E. Hettiaratchi (Colombo, 1950), 94.

2. *Amāvatura*—(Ed.) Ven. Kodāgoda Nānāloka Thero (Colombo, 1959), p. 45.

3. *Ibid*—p. 136. Cf. also *ibid.* 162. එසේ වන්නො නොවෙ? යි සෙයි.

Ese vanne *no* ve? yi seyī

It seems so, is it not?

This interrogative නො — *no* sometimes changes to නු — *nu* in written usage. But unlike the case of the negative particle of the same form, which changes to නු — *nu* only in *sandhi* where the syllable following contains the vowel *u*, the change to නු — *nu* in the case of the interrogative particle is not determined by any such principle.

- නුඹ මට නො කී විටි තෙපුලක් කියව් නු.⁵
 numba maṭa no kī virī tepulak kiyavi *nu*?
 — Did you not tell me something unusual?
 අද නො දකිමි නු.⁶ Ada no dakim *nu*?
 — Today we shall surely not see?
 නැවෙයි නු.⁷ Täveyi *nu*?
 — Surely it will burn?

In all the foregoing instances, නු — *nu*, the interrogative particle could be replaced by නො — *no* without altering the meaning of the question. The two words are interchangeable.

Where in the written language the interrogative particle නො — *no* (නු — *nu*) occurs, in the spoken one comes across the forms නොව් — *novā*; නොවැ — *novā* and sometimes නේ — *nē*. These forms appear to be contractions of an earlier form like නොවෙ යැ — *no ve yā* which form would indicate the possible etymological origin of the particle.

(*Nam*) *Ruvan Mal Nigantava*, the classical lexicon of the Sinhalese language, lists නො — *no*, නහම — *nahama* and න — *na* as particles meaning ‘prevent’.⁸ These would be the negative particles in Sinhalese. Of them, නො — *no* is by far the most common. It is found in the earliest writings, both prose and verse, and survives unchanged (except in a few instances where *sandhi* takes place) up to the present day. It is found in modern colloquial speech too. නහම — *naham* (v. na sma — ‘be not’) occurs in two senses (1) prohibitive and (2) negative. As a prohibitive particle it is used most often with the imperative or optative mood and corresponds in meaning to the Skt. P. prohibitive particle *mā*; e.g. නහම සීත — *naham sita* = P. *mā cintayī* (*Dhag.* 29³, 223); නහම විජ්වලසෙ — *naham visvāse* =

4. Maedonell, A. A.—*A Sanskrit Grammar for Students* (O.U.P. 3rd Edition, 1950), 153.
 5. *Vesaturu Dā Sannē*—(Ed.) D. E. Hettiaratchi (Colombo, 1950), 66.
 6. *Ibid*—478.
 7. *Ibid*—516.
 8. *Ruvan Mal Nigantava*—(Ed.) D. P. de Alwis Wijayasekera, (1914), v. 732.

THE NEGATIVE PARTICLE

P. *mā vissāsi* (*ibid.* 55²⁶); නහම් පහර — *naham pahara* = P. *mācchupī* (*ibid.* 61); නහම් හඟු මෙයි යෙහෙයි — *naham haṅgu meyi yeheyi* = ‘Let him not think that this is good’ (*S.G.* v. 118); නහම් ක්‍රොධයෙන් පවත්ව — *naham krodhayen pavatva* = P. *mā muñca Jāg.* 140). Where it is not used with the verb form in the imperative mood, it has been used with a verb derivative in the injunctive, e.g. නහම් ගනු — *naham ganu* = ‘do not take’ (*S.G.* v. 285). There is a solitary instance where it has been used with a verb form other than the imperative or the injunctive. viz.

කැනෙන් නහම් ගත හෙජ මත ගන්ති මුළුල්ලෙන්—
kānen naham gata heja mana gatti muḷullen (*ibid.* v. 313).

Though not listed in the *Nam Ruwan Mala*, the form නහමක් — *nahamak* is much commoner and is frequently to be met with in literary works.⁹ It is the usual prohibitive particle used with the verb of the imperative or optative mood. Though listed in the *Nam Ruwan Mala* as a negative particle, න — *na* is not attested in literature. Two instances, however, occur in the Sigiri Graffiti:

ජීවි න හෙයි — *jivi na heyi* = Life is impossible (v. 23)
 න හද්දෙයි කළ ජීන් කරය — *na hadhay kaḷa pin karay*
 = . . . because of having performed the meritorious deeds
 which (they) performed without having had faith. (v. 522)

It may be worth inquiring if this *na* is a relic of the normal negative particle *no* or whether it is a separate form corresponding to *na* in Sanskrit and Pāli. *No* is often changed into *na* or *nā* when the following syllable contains the vowel *a* or *ā*. The second instance cited above could be explained on this basis. Many analogous instances may be cited from modern colloquial usage. This form does not appear elsewhere in literature.

Another prohibitive particle that is not listed in the *N.Rvm.* is මහම් — *maham* (corresponding in form and meaning to Skt. *mā sma*).

මහම් සිත — *maham sita* = P. *mā cintayī* (*Dhaḡ.* 223³⁷)
 නහම් පහර, මහම් පහරා — *naham pahara, maham paharā*
 = P. *mācchupī* (*ibid.* 61²⁰)
 මහම් නස — *maham nasa* = P. *māmariṅ nāsayī* (*ibid.* 146²⁶).

9. *Jāg.* 39, 43, 53, 72, 102, 106, 130, 132, 140, 141, 142, 153, etc.
Ves. Das. 49, 64, 98, 149, 150, 184, 254, 390, 391, 412, 458, 207¹², 501 etc.
Sud. Rat.

This word corresponds in meaning, though not in form, to නහම් — *naham* and is used likewise with the imperative. It does not appear to have gained wide currency and is not to be met with in the later writings. It is curious to find again, that, although this is the form that corresponds etymologically to the Skt. and Pāli *mā sma*, it is the other form corresponding to the Vedic form that occurs more frequently. Both forms, however, are confined to the written language. Even in literature, මහම් — *maham* appears to have gone out of use after the Polonnaruva period.

Although නහමක් — *nahamak* is always used to translate the Skt. P. prohibitive particle *mā*, the latter is not always translated by the former. Instances are to be found in Sinhalese glossarial works where the ordinary negative particle නො — *no* has been used.

මා මක්කිනිනි—නො සිතා — *mā maññittha — no sitā* (Jāg. 102)

මා උක්කුසි — නහමක් අවසා කර හෙවත් අනාදර නො කර
mā unñāsi — nahamak avasā kara hevat anādara no kara
(*ibid.* 130).

මා ව මදදෙ — මද නොමකර — *mā ca madaḍa — mada no ma kara*
(*ibid.* 179)

Both these forms appear to occur less frequently, in course of time, and are eventually replaced by the negative particle නො — *no*.

The particle නො — *no* thus comes to be used not only in regular indicative expressions but in imperative and optative expressions as well. The prohibitive particles, නහම් — *naham*, නහමක් — *nahamak* and මහම් — *maham* found in early literary writings is replaced by it. It corresponds in meaning and usage not only to Skt. Pāli *na* but the prohibitive particle *mā* as well. As a negative prefix it corresponds to Skt. Pāli *an-*, the modified form of the Skt. Pāli negative prefix *na*, followed by a vowel, and to *a-*, the modified form of the prefix when followed by a consonant. In Sinhalese it thus becomes a particle that has a wide range of applications answering to a variety of situations.

නො — *no* is the regular negative indeclinable particle in Sinhalese. It corresponds to Skt. Pāli *na* or *nō*, (though of the two latter forms, the former is the one to be more frequently met with, in regular usage) Latin *non* and English *not*. In compounds, that is in words of nominal origin which are negated by it, it stands as a negative prefix, the equivalent of

- ... පැවැරූ කෙනෙකු ද නො වූ හු¹²
 ... Pāvāru kenekudu *no* vūhu.
 — There was no one who had undertaken.
 ... රහමස් ගදමල් ආදී වළඳ කටනු නො ලද්දම්,¹³
 ... Raha-mas ganda-mal ädi vaḷanda karanu *no* ladumha.
 — We did not get to enjoy the meat and drink,
 sweet flowers and so forth.
 ... මෙමලක් සිතීන් (කුමරු) නො මැරූහ.¹⁴
 ... meḷck sitin (kumaru) *no* māruha
 — ... Through pity they did not kill (the lad).

It is often used with the මිශ්‍ර ක්‍රියා (*miśra kriyā*) and පූර්ව ක්‍රියා (*pūrva kriyā*) verb derivatives, the forms of verbal origin which grammarians sometimes call present and preterite gerunds and sometimes absolutives. It is also to be found in several other instances, negating a form of verbal origin.

Examples of the former usage are:

- නො බලමින්¹⁵ — *no* balamin — not looking.
 මුසු නො වැ¹⁶ — *musu no* vā — not being mixed.

and of the latter :

- නො පියා-සිටි¹⁷ — *no* piyā-siṭi — having not given up.
 නො කට හැකි¹⁸ — *no* kaṭa hāki — (which) cannot be done.
 “ඔහු කාම විෂය ඉක්මැ නො යා—දුන මැනැවැ” යි.¹⁹
 “ohu kāma viṣaya ikmā *no* yā-duna mānāvā” yi.
 Saying “Let him not go beyond the sphere of the senses.”
 “මම පලගින් දැන් නො නැග මැනැවැ” යි.²⁰
 “me palagin dān *no* nānga mānāvā” yi.
 Saying “I shall not rise from this seat.”
 එ කල්හි මාර්කන්දායා මෝ . . . නොඑක් ලීලායෙන් භාවභාවයෙන්
 නො පැලැසියැ හී පැරැදූ ගියො.²¹

12. *Ibid.*—44.
 13. *Ibid.*—71.
 14. *Ibid.*—82.
 15. *Amāvatura*—6.
 16. *Ibid.*—12.
 17. *Ibid.*—16.
 18. *Ibid.*—23.
 19. *Ibid.*—27.
 20. *Ibid.*—31.
 21. *Ibid.*—32.

THE NEGATIVE PARTICLE

E kalhi mārakanyāvō . . . no-ek lilāyen hāvabhāvayen
no pālāmbiya hī pārādā giyo.

Then the daughters of māra . . . not being able to tempt him
by various coquettish gestures, fled defeated.

In the examples cited above, the negative particle is attracted to the finite verb or any other verb derivative which is negated by it.

The negative particle is often employed in sentences in the imperative or optative moods. This usage is, as was pointed out earlier, the regular form to be met with in the written language especially of the classical texts. It is attested in the earliest literary records in Sinhalese. It may be recalled that නො —‘no’, in this sense, has been employed to render the prohibitive particle, *mā* of Sanskrit and Pāli. “The negative particle *no* can be prefixed to any imperative form;” says Paranavitana, “examples are very common in our graffiti; *no yan* (no. 196), *no bala* (no. 523), *no van* (no. 304) etc. They need no comment.”²² Other examples from the classical texts may be cited :

එ නකභෙති මැ මර දෙවිපිත් . . . නො යා, නවත්”යි කී.²³
E kenchi mā mara devpit . . . no yā, navata” yi kī.
Just then the god Māra said . . . “do not go, halt.”

දෙදෙනක් එක් මගින් නො යව.²⁴
Dedenek ek mangin no yava.

Let not two proceed in the same direction.

රට නො නසව.²⁵ — Raṭa no nasava — Ruin not the land.

“පණිවා නො කට යුත්තෙ යැ, අධිනාදන් නො ගත යුත්තෙ යැ,
මිස හසර නො සිරියැ යුත්තෙ යැ, මුසවා නො කිය
යුත්තෙ යැ රහ නො බිය යුත්තෙ යැ.”²⁶

Paṇivā no kaṭa yutte yā, ayinādan no gata yutte yā, misa hasara
no siriya yutte yā, musavā no kiya yutte yā, raha no biya
yutte yā.

Life should not be taken, what is not given should not be
taken, evil conduct should not be indulged in, lies should
not be uttered, intoxicants should not be taken.

22. Paranavitana, S.—*Sigiri Graffiti*—Vol. I, p. cxliv. 466.

23. *Amāvatura*—19.

24. *Ibid.*—36.

25. *Ibid.*—64.

26. *Ibid.*—67.

නො සොස්, නොවහස²⁷ — *no sos, no vahasa* — Grieve not, be not weary.

මම නො දැහැව²⁸ — *maṭa no dāhāva* — Do not be angry with me.

නො යනු කරා නො යා²⁹ — *to ohu karā no yā* — Go not to him.

නො සිතව³⁰ — *no sitava* — think not.

ජීවකය, මා නො නසා³¹ — *Jivakaya, mā no nasa* — Jivaka, do not kill me.

මහරජ, නො බව³² — *maharaja, no bava* — be not afraid, Your Majesty.

නො කර යුත්තෙ යැ³³ — *no kaṭa yutte yā* — (it) should not be done.

නො බව, මහරජ, නො බව මහරජ, මෙ දැන් කිහිඹියකු දු දිවි නො ගළුවයි.³⁴
— *no bava, maharaja, no bava, maharaja, me dān kihinbiyaku du divi no galavayi*

Be not afraid, Your Majesty . . . now he does not harm even an ant.

නො වෙව යි³⁵ — *no veva yi* — Saying “Be not so.”

නො බසිත්ව යි³⁶ — *no basitva yi* — Saying “Descend not.”

නො කරව³⁷ — *no karava* — Do not.

ගහම නො වෙව යි ඉටුහැ³⁸ — *gahaṭa no veva yi iṭuhā*.

Resolved: “Let there be no harm.”

ගී නො කියව, නො වයව, නො නවව³⁹ යි.

Gī no kiyava, no vayava, no naṭava” yi.

Saying: “Sing not, play (music) not, dance not.”

මෙ සත්භූ නො නසිත්ව⁴⁰ යි

‘ *me sathu no nasitva*’ yi

Saying: “May not these beings be destroyed.”

මෙ බඹ මුල් පිළිසඳව නො යෙව⁴¹ යි ඉටුහු.

me bamba mul pilisandata no yeva yi iṭuhu.

(The Buddha) resolved: “Let not this Bamba go to the first conception.”

27. *Ibid.*—75.

28. *Amāvatura*—80.

29. *Ibid.*—96.

30. *Ibid.*—119.

31. *Ibid.*—123.

32. *Ibid.*—130.

33. *Amāvatura*—132.

34. *Ibid.*—138.

35. *Ibid.*—162, 164, 179.

36. *Ibid.*—235.

37. *Ibid.*—244.

38. *Ibid.*—246.

39. *Amāvatura*—277.

40. *Ibid.*—300, 301.

41. *Ibid.*—302.

THE NEGATIVE PARTICLE

මම බබා ලො වැසියො මා නො දකින්නි⁴²
me bamba lo väsiyo mā no dakitva yi.

This Bamba resolving: "Let not the beings of the world see me."

නො වෙ වා කෙණෙක්කි දු — පර වැඩ මුත් පියො මා,⁴³
no ve vā keṇekhi du — para vāḍa mut piyo mā.

May not my efforts be, even for a moment, but for the good of others.

The prohibitive particle නො— *no* has had a strange history in Sinhalese. Just as it came to replace නහම — *naham*, නහමක් — *nahamak* and මහම — *maham* as the prohibitive particle in the written language, so, in the spoken language, it has been replaced by another particle එපා — *epā*. Though a discussion of this word is strictly outside the scope of this paper, yet a few remarks regarding its usage may not be inappropriate. එපා — *epā*, in this sense, is usually employed with the nominative or the oblique case of a verb-noun (*bhāva-kṛdanta*). The uninflected form would accord more with the written usage, e.g. බොනු එපා — *bonu epā* = do not drink, while in ordinary colloquial language the form බොන්න එපා — *bonna epā* = do not drink, would be more natural. Or it may be the verb noun ending in — නු — *nu* plus the indeclinable යැ or යා (*yā* or *ya*) in a bound form. The etymology of this word is uncertain. Different explanations have, however, been offered by scholars.⁴⁴

It is interesting to note that එපා — *epā* is also used in indicative statements, with the finite verb or the grammatical subject understood.

e.g. මම එපා — *maṭa epā* — I (do) not (want). (lit. 'not for me.')

බත් එපා — *bat epā* — (I do) not (want) rice.

This use is very similar to the use of නැ — *nā*, ඕනැ — *ōnā*, and බැ — *bā* in similar expressions. නැ — *nā* or ඕනැ — *ōnā* could be substituted for

42. *Ibid.*—302.

43. *Ibid.*—304.

44. c.f. Paranavitana, S.—*S.G.* v. J, p. cxliv, 466.

⁴⁴ The prohibitive form of exhortation in no 39 a is, however, of great interest: for in the sentence *epa unhi tabanna āsi* we have the earliest known instance of the use of what has now, in effect, become the prohibitive particle in Sinhalese. The expression *tabanna epa* (for the words have to be so taken in prose order) may be heard in ordinary conversation, among the Sinhalese today, and exactly corresponds to such homely phrases as *yanna epa*, *enna epa*, *karanna epa* etc. *Tabanna* in our graffiti and *yanna*, *enna*, *karanna* etc., used in such phrases appear to be accusative forms of the verbal nouns in *-nu* (see above 345 g) and *epa* has thus to be taken as a verbal form in the imperative mood. Geiger takes it to be *e paha* 'that aside'; but the syntactical arrangement which is assumed by such an interpretation is foreign to Sinhalese, though it may be appropriate Tamil. I would take *epa* to be equivalent to Skt. **hāpaya* < (**hapaya* < **hapa* < **hepa epa*) 'avoid.' *Tabanna epa* would thus mean, literally, 'avoid placing' and *karanna epa* 'avoid doing.'

UNIVERSITY OF CEYLON REVIEW

එපා — epā in the two instances given above and බෑ — bā too for it in the first one. This negative particle always negatives a verb noun, in the imperative or injunctive sense, and not a finite verb.

In all the instances cited so far, the negative particle has been used with a finite verb in the indicative, imperative or optative mood. Where it has not been used with a finite verb, it has been used with a derivative of verb origin, such as the gerund (absolutive), present or preterite, or some other indeclinable particle of verb origin. Verb forms denoting time (e.g. කරදී — karad-dī, කරන — karata) and condition (e.g. කරන — karata, කරනොත් — karatot, කළොත් — kaḷot) are forms of the latter kind.

In many languages, the negative particle is employed where the finite verb remains unexpressed or understood. This is especially to be found in statements of denial, in reply to questions, or emphatic denials of assertions made. 'Certainly not' in English; *na hi na hi, naivam* in Sanskrit and *nevam* in Pāli are examples. It would be interesting to inquire whether the negative particle is employed in this manner in Sinhalese. Does the Sinhalese usage show any departure from the usage of the classical languages, Sanskrit and Pāli? The question is all the more pertinent because the syntax of the written language, from the earliest times, appears to have followed the pattern of Sanskrit and Pāli.

In none of the instances cited earlier has the negative particle been used without a verb or a verb derivative, which the particle negatives. The negative is always attracted to the verb or the verb derivative. To say 'no', 'not' or even 'nothing' in Sinhalese would require a part of a verb 'to be' or 'to exist' and the negative particle to negative its meaning. In the word නෑන — nāta නෑනි — nāti meaning 'it is not', the negative is contained in a bound form. This word or, in colloquial usage, the word නෑනෑ — nāhā, නෑ — nā is sometimes used to say 'no'. To say 'no' in Sinhalese with the negative particle, one would have to say නො වෙයි (නො වෙ) no veyi (no vē) — 'it is not'. The finite verb in this usage is never left unexpressed. Thus a simple sentence in English like

There is coconut at home, no rice
will have to be rendered by

ගෙදර පොල් ඇත, හාල් නෑන.
Gedara pol äta, hāl nāta.

and This is a seer, not a paravā

THE NEGATIVE PARTICLE

will in Sinhalese be

මේ තෝරෙකි, පරවෙකි නො වෙයි.

mē tōreki, paravek *no veyi.*

The Sanskrit expression

Purāṇamityeva na sādhu sarvam

meaning 'All does not become good merely because it is old' will have to be translated into Sinhalese in such a manner as

පැරණි යැයි කී බැවින්ම සියල්ල යහපත් නො වෙයි

Pārāṇi ya yi kī bāvin ma siyalla yahapat *no veyi.*

The original Sanskrit expression does not have a finite verb. It is perfectly correct and idiomatic Sanskrit without it. It could not, however, be put into Sinhalese without the verb වෙයි — veyi. The negative particle නො — no would appear to demand, of necessity, a verb (or a derivative of a verb) to be negated.

There are, however a few instances in the earliest literary works where the negative particle seems to have been used without a finite verb or any other verbal form performing the same grammatical function. *Siya Bas Lakara* II. 249 and *Kav Silu Mina* III. 35 may be cited as examples. One of the variant readings too, of an expression which appears in *Amāvatura* p. 69, may possibly be a similar case.

නැත් — nāt, නැත — nāta, නැති — nāti, නැතැ — nātā,
නැහැ — nāhā, නැ — nā

The use of නැත — nāta and its variants in Sinhalese is very complicated. Still, a few remarks on their use are relevant to a discussion of the use of the negative නො — no. නැත — nāta and නැති — nāti are sometimes used in the sense of නො වෙයි — no veyi — 'it is not.' It is used to give a negative reply to a question or to express an emphatic denial. In the spoken language the form නැහැ — nāhā and නැ — nā are commoner than the other forms. The use of all these negative terms is, however, much more varied than the use of නො — no. It could be employed in a variety of contexts where the ordinary negative particle would not suffice.

A solitary instance of නැ — nā as a negative indeclinable occurs in the Sigiri Graffiti.

... මා නැ බදනෙ [ස]ග් [ඉ]සිරා (v. 169).

mā nā badane [sa]g [i]sirā

The splendour of heaven does not hold me.

This is explained etymologically as deriving from *no + ha > nāhā > nā* — no, it is not. With this exception, it is not attested in literary usage.

නෑ — *nā* in colloquial language admits of several different usages. A few examples may serve to bring out the different shades of meaning in which the word occurs :—

මම නෑ — *mama nā* — I (am) not; not I.

මට ඇත්තේ නෑ — *maṭa atte nā* — I do not have.

මගේ නෑ මොරු — *magē nā boru* — I have nothing false.

මට බැරි නෑ — *maṭa bāri nā* — (It is) not impossible for me.

නෑත — *nāta* and its variants occur in the sense of 'there is not',

'it is not'. In this use, they are treated as indeclinables. Viewed historically as being connected with Skt. — *nāsti* and Pāli — *natthi* both of which are conjugable forms and the employment of conditional forms like *නෑතත්* — *nātat*, they demonstrate that they may be of verbal origin. *නෑති* — *nāti* is sometimes a substantive which could also be used as an adjective. It is declinable in all three genders. As a substantive it means (1) a person not having and (2) the condition of not being, having. Its neuter singular form means 'the state of not being', 'falsehood'. As the word occurs in the two distinctive meanings of 'not being,' and 'not having', it is capable of being employed in a large variety of contexts.

On the basis of the foregoing discussion, a few concluding observations could be made with regard to the use of the negative particle:

1. The same particles *නෑ* — *no* is used both as a negative prefix and as a negative indeclinable meaning 'not'.
2. It has the independent status of a separate word only when it occurs in the latter usage as a particle of negation.
3. This negative particle is always attracted to the finite verb of a sentence in the indicative mood, or any other verb derivative such as the present gerund (absolutive) — මිශ්‍ර ක්‍රියාව — *miśra kriyāva*, the preterite gerund (absolutive) — පූර්ව ක්‍රියාව *pūrva kriyāva*, temporal or conditional indeclinables etc., with which it is used.
4. The negative particle is used in sentences in the imperative or optative moods. In these cases, too, the negative is attracted to the finite verb. In the earlier language, alternative forms such as

THE NEGATIVE PARTICLE

නහම් — naham, නහමක් — nahamak, and මහම් — maham are found in these constructions. In later language the word එපා — epā is used as the prohibitive particle with secondary derivatives of verbs (verb nouns). This has practically replaced all the earlier negative particles which were used in constructions of this category, and has come to be accepted as the regular prohibitive particle in modern colloquial usage.

5. The negative particle is never employed, except in a few rare cases in classical writings without a finite verb or some other verb form which the particle negatives. It is not employed alone with the verb or verb derivative unexpressed or understood.

ANANDA S. KULASURIYA